Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2217 | 4 PAGINI — 20 BANI | marți 19 iunie 1956

PRIETENIE

În materie de prietenie obișnuitele criterii geografice n-au cuvîntul hotărîtor. Nu-i vorba de o sentință pretențioasă, ci de o realitate simplă, vizibilă, de un adevăr unanim recunoscut. Revăzînd însemnările din aceste zile, impresiile notate în goană, gîndeam că s-ar putea spune că ultimul deceniu a născut o nouă geografie — cea a prieteniei. Geografia prieteniei sfidează legile spațiului, nu cunoaște frontiere. Geografia aceasta o întocmesc simțămintele oamenilor, năzuințele și speranțele lor.

Insoțindu-i deunăzi pe oaspeții coreeni am trăit din plin sentimentul forței prieteniei romîno-coreene. Pe aeroportul Băneasa, studentul coreean Han Ghiu Fal mărturisea, în romînește, bucuria de a trăi într-o țară prietenă. Dar ce știa cu un deceniu în urmă Han Ghiu Fal despre această țară? Sau — am văzut-o pe muncitoarea Veronica Costache de la uzinele „23 August" strîngînd mîinile tovarășei Pak Den Ai. Era fericită. Dar ce știa acum cîțiva ani Veronica Costache despre „țara dimineților liniștite?". Dar medicii romîni care au muncit în spitalele coreene înfruntînd bombele și epidemiile? Ceea ce odinioară nu era decît un punct pe glob a devenit un loc apropiat inimii lor.

Prietenia a creat punți de o trăinicie în afară de orice îndoială. Iar prietenia s-a născut din comunitatea de țeluri. Doar se știe că miile de kilometri nu sînt și nici nu pot fi un impediment pentru o asemenea comunitate. Punțile acestea invizibile, milioane la număr, clădite pe simțămintele oamenilor, făuresc geografia prieteniei. Iți amintești impresionantele manifestații ale prieteniei romîno-coreene și înțelegi parcă mai profund semnificația cuvintelor din comunicatul comun care arată că relațiile dintre R.P.R. și R.P.D. Coreeană se desfășoară pe baza înțelegerii depline, a respectului reciproc, a colaborării frățești și că ele corespund întru totul intereselor celor două popoare. Acum au fost create premizele unei dezvoltări și mai largi a relațiilor frățești romîno-coreene.

„Scînteia tineretului"

La revedere, dragi prieteni coreeni!

Tovarășii Kim Ir Sen și Chivu Stoica trec în revistă garda de onoare

Mii de locuitori ai Bucureștiului și-au luat rămas bun duminică dimineața de la membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, președintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, care ne-a vizitat țara la invitația guvernului Republicii Populare Romîne.

Oaspeții sînt conduși de tovarășii: Gh. Apostol, general de armată E. Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.; acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale; D. Coliu, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan — membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.; I. Cozma și J. Fazekaș, secretari ai C.C. al P.M.R.; Al. Bîrlădeanu, S. Bughici și Gh. Hossu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., generali și ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R., conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai presei romîne și străine, oameni ai muncii decorați cu ordine și medalii ale R.P.D. Coreene.

Au fost de față membrii ambasadei R.P.D. Coreene la București în frunte cu ambasadorul Den Em, precum și A. Tatu Jianu, ambasadorul R.P.R. în R.P.D. Coreeană.

Au fost de asemenea prezenți șefii unor misiuni diplomatice.

Tovarășul Kim Ir Sen, însoțit de tovarășul Chivu Stoica primește raportul companiei de onoare aliniată pe aeroport. Fanfara intonează imnurile de stat ale R.P.R. și R.P.D. Coreene. Tovarășii Kim Ir Sen și Chivu Stoica trec în revistă compania de onoare. Tovarășul Kim Ir Sen se adresează celor prezenți, luîndu-și rămas bun.

Cuvintele „La revedere, dragi prieteni!", sînt acoperite de aplauze, miile de locuitori ai Bucureștiului aflați pe aeroport ovaționînd în cinstea prieteniei romîno-coreene.

In numele C.C. al P.M.R., al guvernului și al poporului nostru, tovarășul Chivu Stoica urează oaspeților drum bun.

Tovarășul Kim Ir Sen și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene string călduros mîna conducătorilor partidului și guvernului nostru, luîndu-și rămas bun.

La ora 9,30, avionul decolează, îndreptîndu-se spre Budapesta, unde delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, va face o vizită la invitația guvernului R.P. Ungare.

Cuvîntarea tovarășului KIM IR SEN

Stimate tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Stimate tovarășe Chivu Stoica!

Dragi tovarăși!

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene părăsește acum Bucureștiul — minunata Capitală a Republicii Populare Romîne.

In numele delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene mulțumesc din toată inima guvernului Republicii Populare Romîne, poporului romîn și locuitorilor orașului București pentru urările și primirea călduroasă pe care ni le-au făcut.

Deși am stat puțin timp în țara dvs., noi sîntem adînc pătrunși de sentimentul dragostei și prieteniei calde a poporului romîn față de poporul nostru.

Urările dvs. cordiale și de neuitat constituie o nouă dovadă a prieteniei strînse dintre cele două popoare ale noastre, care luptă pentru pace și socialism, și dovedesc că ea nu poate fi distrusă de nici o forță.

De asemenea poporul nostru manifestă bucurie față de dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre țările noastre, care au la bază scopuri și năzuințe comune. El nu va uita niciodată ajutorul material și sprijinul moral pe care ni l-a acordat și ni-l acordă poporul frate romîn.

Noi vom povesti poporului nostru despre succesele dvs., despre frumusețea țării dvs. și despre sentimentele dvs. de dragoste fierbinte față de poporul nostru.

In încheiere permiteți-mi să vă urez din toată inima succese strălucite în munca dvs. fructuoasă pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă.

La revedere, dragi prieteni!

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre popoarele romîn și coreean!

Cuvîntarea tovarășului CHIVU STOICA

Dragi tovarăși,

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Guvernului și al poporului romîn, vă mulțumesc, tovarășe Kim Ir Sen și dvs., membri ai delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene, pentru vizita prietenească pe care ați făcut-o în țara noastră.

Deși de scurtă durată, această vizită va rămîne neuitată în amintirea poporului nostru ca o nouă manifestare a strînsei prietenii și colaborări dintre popoarele noastre, unite prin țelul și ideile lor comune.

Intîlnirile dvs. cu oamenii muncii din țara noastră cu prilejul vizitelor făcute în întreprinderi și instituții v-au dat ocazia să cunoașteți nemijlocit entuziasmul creator și dragostea fierbinte de pace a poporului nostru, precum și sentimentele puternice de stimă și caldă prietenie pe care acesta le poartă eroicului popor coreean.

Sîntem convinși, dragi tovarăși, că schimburile de păreri care au avut loc între noi cu această ocazie, vor aduce o contribuție de seamă la dezvoltarea relațiilor economice, tehnice, științifice și culturale între cele două țări în interesul ambelor noastre popoare, în interesul păcii și colaborării internaționale.

In momentul în care părăsiți țara noastră, poporul romîn vă urează, dragi tovarăși, drum bun și vă roagă să transmiteți poporului frate coreean un fierbinte salut și sincerele noastre urări de noi succese în muncă pentru refacerea și dezvoltarea economiei sale, pentru realizarea în cît mai scurt timp a dorinței sale arzătoare de a-și vedea unificată pe cale pașnică scumpa sa patrie.

Trăiască eroicul popor coreean!

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene!

Trăiască și înflorească prietenia de nezdruncinat între popoarele romîn și coreean!

TELEGRAME

Primului secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn tovarășul GH. GHEORGHIU-DEJ

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne tovarășul CHIVU STOICA

Părăsind teritoriul țării Dv. permiteți-mi în numele delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene să vă exprim mulțumirile cordiale și prin Dv. întregului popor romîn pentru ospitalitatea caldă ce ne-a fost acordată în timpul șederii delegației noastre în Republica Populară Romînă. Sîntem profund convinși că vizita noastră în țara Dv. va contribui la dezvoltarea mai departe a relațiilor de prietenie și colaborare între poporul coreean și poporul romîn. Primiți, tovarăși, urările noastre de succese strălucite poporului romîn în lupta nobilă pentru construirea socialismului în țara Dv.

Președintele Cabinetului de Miniștri
al R.P.D. Coreene,
KIM IR SEN

Budapesta, 18 iunie 1956.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Egiptului

Excelenței Sale Președintelui GAMAL ABDEL NASSER

Cairo

Cu prilejul Zilei Independenței și a Republicii, vă rog să primiți stimate Domnule Președinte, felicitări călduroase din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal și urări de noi succese pentru progresul și fericirea patriei dv.

Președintele Prezidiului Marii Adunări
Naționale a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

Excelenței Sale Domnului Locotenent Colonel GAMAL ABDEL NASSER Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Egipt

Cairo

Domnule Președinte,

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Independenței și a aniversării proclamării Republicii Egipt Vă transmit Dumneavoastră, Guvernului și întregului popor egiptean, cele mai sincere felicitări din partea Guvernului Republicii Populare Romîne, a poporului romîn și a mea personal.

Sînt convins că relațiile de sinceră prietenie care există între popoarele noastre se vor dezvolta mai departe în mod rodnic și Vă exprim urările cele mai cordiale pentru progresul, pacea și înflorirea Egiptului și pentru bunăstarea și fericirea poporului egiptean.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne,
CHIVU STOICA

Excelenței Sale Ministrul Afacerilor Străine al Republicii Egipt Domnului Dr. MAHMOUD FAWZI

Cairo

Excelență,

Vă rog să primiți cele mai cordiale felicitări cu ocazia Zilei Independenței și a aniversării proclamării Republicii Egipt.

Cu ocazia acestei mari sărbători vă adresez sincere urări de progres, prosperitate și pace, pentru poporul prieten egiptean.

Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne,
GRIGORE PREOTEASA

O nouă fabrică de hîrtie cretată

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — In vara anului trecut la marginea comunei Ghimbav, regiunea Stalin s-a ridicat un șantier de construcție. Stîlpii și chesoanele prefabricate au fost ansamblate într-un timp scurt și astfel a început să se contureze tot mai limpede silueta unei noi fabrici de hîrtie cretată.

Pe șantier se mai construiește și astăzi. Construcțiile acestea însă vor avea menirea să dezvolte și mai mult întreprinderea.

In curtea fabricii l-am întîlnit pe Frederich Stolz, pe care-l cunoscusem student la Institutul de mecanică din Orașul Stalin. El este astăzi inginer și conduce șantierul.

Călăuzit de el am cunoscut fabrica. Am văzut, în sala de cretare o mașină care va funcționa complect automat executînd în același timp mai multe operații. Mașina aceasta este fabricată în R.D. Germană. Pentru montarea ei și a celorlalte mașini și utilaje cu care a fost înzestrată fabrica colectivul de aici a fost sprijinit de un grup de specialiști germani. Sub îndrumarea lor se formează muncitori tineri calificați în noile meserii de care are nevoie fabrica.

Cu angajamentul îndeplinit

Tinerii petroliști din Moldova și-au îndeplinit înainte de termen angajamentul luat în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al U.T.M. de a da peste plan 1000 tone de țiței. Astfel, din cele 2266 tone de țiței extras peste plan în perioada 20 mai — 13 iunie pe întregul trest de producție, 1200 tone au fost realizate de cele 68 brigăzi de tineret. In această acțiune s-au evidențiat tinerii din brigăzile de la schela nr. 2 Moinești.

Deschiderea Congresului Scriitorilor din R.P.R.

Salut adresat congresului

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn adresează un cald salut primului Congres al Scriitorilor din Republica Populară Romînă.

Realizările istorice ale poporului nostru în făurirea și întărirea regimului de democrație populară, în construirea societății noi, socialiste, au determinat avîntul creației literare, creînd condițiile apariției unor opere de seamă care au îmbogățit patrimoniul culturii noastre.

Preluînd din trecut tot ce a fost mai de preț în literatura poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare, continuînd și dezvoltînd tradițiile realiste înaintate, scriitorii noștri și-au pus întreaga lor putere de creație în slujba poporului, în slujba cauzei construirii socialismului.

Scriitorii noștri se inspiră din exemplul de profund umanism, de bogăție de idei, de forță artistică și educativă, pe care-l dă literatura sovietică.

Ideile marxism-leninismului exercită o puternică influență asupra scriitorilor pe care-i ajută să vadă mai clar rolul și misiunea lor în societate.

Combaterea de către partid a teoriei antipopulare a „artei pentru artă" a ajutat scriitori valoroși să se elibereze de balastul decadentismului și a dat forță talentului lor.

Alături de scriitorii vîrstnici s-a ridicat o generație nouă de tineri scriitori înzestrați, care se afirmă tot mai mult prin lucrările lor literare. Scriitorii de diferite formații, slujesc prin talentul lor interesele poporului, cauza înfloririi patriei noastre și a apărării păcii.

In condițiile create de regimul democrat-popular, scriitorii din rîndurile naționalităților conlocuitoare aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea literaturii R.P.R., precum și la întărirea frăției dintre poporul romîn și celelalte naționalități prin numeroase cărți de valoare.

Literatura noastră este o literatură cu adevărat liberă, deoarece toți scriitorii talentați s-au situat în mod liber, deschis, pe baza propriei lor convingeri, de partea forțelor progresiste ale societății.

Aprecierea pe care milioanele de cititori o acordă oricărui succes al prozei, poeziei, dramei, satirei, criticii literare, stimulează pe scriitori să-și pună tot talentul, toată puterea inspirației artistice în slujba făuririi unor noi opere de valoare. Scriitorii luptă pentru a ridica literatura realist-socialistă spre culmile creației artistice, pentru a exprima în operele lor în toată plinătatea marile idei ale epocii noastre, conflictele ei esențiale, eroismul neasemuit al clasei muncitoare, al poporului care înfăptuiește cea mai profundă transformare revoluționară din istoria sa. De aceea scriitorii și cititorii resping cu hotărîre orice tendință de a nega realizările de seamă obținute de literatura noastră în perioada de trecere la construirea socialismului.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, relevînd realizările literaturii a arătat că în creațiile literare se reflectă insuficient schimbările istorice ce se petrec în țara noastră. Sarcinile mărețe stabilite de Congres în domeniul dezvoltării industriei socialiste, transformării socialiste a agriculturii, înfloririi culturii, ridicării continue a nivelului de trai, consolidării orînduirii democrat-populare, sarcini care însuflețesc în munca lor pe muncitorii, țăranii, intelectualii patriei noastre, vor inspira, fără îndoială, scriitorilor noi opere literare de o mare forță artistică, pătrunse de elan revoluționar.

Partidul cheamă pe scriitori să reflecte în operele lor prin mijloace specifice artei, realitatea noastră complexă și clocotitoare, să redea în mod multilateral procesul de transformare și înnoire a societății noastre și schimbările profunde pe care acest proces le determină în psihologia, atitudinea morală, viața personală a oamenilor.

Scriitorii sînt chemați să înfățișeze în cărțile lor oameni care, biruind greutăți și neajunsuri înfruntînd natura, schimbă înfățișarea țării noastre și îi înmulțesc bogățiile, să dezvăluie forțele morale care-i îndeamnă la fapte eroice, să zugrăvească procesul de creștere a conștiinței oamenilor muncii care, transformînd societatea, se transformă pe ei înșiși, eliberîndu-se de înrîurirea vechilor deprinderi și moravuri. Numai astfel literatura va putea să-și exercite marea ei acțiune educativă, înnoitoare și să îndeplinească rolul activ pe care trebuie să-l aibă în lupta pentru lichidarea influențelor capitalismului în conștiința oamenilor.

Grija pentru un bogat conținut de idei al operei literare nu poate fi despărțită de grija pentru măiestria artistică, pentru multilaterala dezvoltare a individualității creatoare a scriitorului, pentru frumusețea și bogăția limbii în care sînt scrise aceste opere.

Scriitorii și criticii trebuie să se călăuzească după cerința Congresului al II-lea al P.M.R. ca operele creatorilor „să fie făurite la un înalt nivel de măiestrie, așa cum merită temele mărețe cărora le sînt consacrate".

Cititorul nou, format la școala luptei revoluționare, acordă prețuirea sa tocmai acelor opere care oglindesc această luptă în toată diversitatea sa și nu acceptă operele ce vădesc tendința de a da o imagine dulceagă, trandafirie a realității, de a prezenta drumul luptei noastre revoluționare ca o plimbare pe o șosea pavată — lucrări care în loc să arate calea rezolvării contradicțiilor între vechi și nou și a învingerii greutăților inerente perioadei de construire a socialismului, le trec sub tăcere.

Masa cititorilor, al căror grad de cultură, exigență artistică și ideologică crește necontenit respinge și critică cu asprime acele cărți care nu știu să deosebească esențialul de neesențial, fenomenele trecătoare de cele ce se dezvoltă și triumfă în realitatea noastră. Asemenea cărți nu sînt în stare să reflecte în chip realist lupta între vechi și nou, să afirme victoria inevitabilă a noului în imagini artistice convingătoare. Ele duc la pierderea simțului proporțiilor și a perspectivei istorice, la prezentarea exagerată a ceea ce este negativ, abject sau morbid și nu arareori la denigrarea realității.

Realismul socialist asigură cea mai deplină respectare a adevărului obiectiv. El nu are nimic comun cu atitudinea obiectivist-burgheză față de realitate a așa-zisei teorii a „adevărului integral".

Partidul educă pe scriitori în spiritul dezvăluirii și înfățișării adevărului vieții în lucrările lor. Cu cît mai clar și mai conștient se situează scriitorul de talent în creația sa de partea forțelor înaintate ale societății, cu atît mai adînc va reuși să descopere și să redea în toată complexitatea lui adevărul despre realitatea noastră. Realismul socialist cere creatorului să participe activ la transformarea realității, inspirînd cititorilor său optimismul revoluționar și dîndu-le claritatea țelului și perspectivei, nestrămutata convingere în victoria marilor idealuri ale umanității. Pentru ca aceste sarcini să fie îndeplinite este necesară studierea și cunoașterea profundă a vieții de către scriitor, contactul permanent cu oamenii muncii, o participare activă la viața obștească.

Nimic nu poate dăuna mai mult creației unui scriitor decît lipsa de contact cu realitatea, cu munca eroică și viața de toate zilele a muncitorilor și țăranilor, decît închiderea scriitorului într-un cerc strîmt de așa-zise interese „pur literare".

Cetățean al patriei sale socialiste, purtător al ideilor înaintate ale timpului său, scriitorul este părtaș activ la marea luptă pentru triumful deplin al ideologiei clasei muncitoare. La unii scriitori se manifestă confuzii ideologice alimentate de existența în țara noastră a rămășițelor claselor exploatatoare, cît și de influențe ale ideologiei claselor exploatatoare din afară. Conștienți de marea însemnătate a literaturii în lupta ideologică, scriitorii trebuie să combată cu maximă hotărîre tendințele de liberalism față de naționalism, față de recidivele de decadentism și apolitism.

Este necesară o mai intensă muncă de însușire și aprofundare de către scriitori și critici a învățăturii marxist-leniniste și, în special a teoriei marxist-leniniste a cunoașterii, însușirea temeinică a obiectivelor partidului, a liniei sale generale, pentru a putea mobiliza prin creațiile lor pe oamenii muncii la înfăptuirea politicii partidului.

Un rol de seamă în lupta pentru înflorirea literaturii îi revine criticii literare. Literatura noastră are nevoie de o critică combativă, care să analizeze în spirit partinic operele literare apărute, să susțină cu tărie tot ceea ce e nou și înaintat, să descopere și să combată cu fermitate tendințele de cocoloșire a lipsurilor de care suferă unele cărți în ce privește conținutul lor de idei și nivelul de măiestrie artistică. Criticii literari au sarcina de a contribui la aprofundarea și dezvoltarea principiilor esteticii marxist-leniniste, de a aborda cu curaj problemele reflectării adevărului vieții, ale tipicului și individualizării artistice, ale măiestriei, de a analiza și sintetiza cu competență experiența drumului rodnic parcurs de literatura noastră în anii de la eliberarea țării.

Din critica literară trebuie înlăturat cu desăvîrșire dogmatismul, care împinge literatura la scheme și gîtuiește elanul creației artistice. Trebuie eliminate manifestările de tămîiere reciprocă și de spirit de grup, care împiedică lupta liberă și principială de opinii de pe pozițiile realismului socialist.

Partidul condamnă cu asprime critica destructivă, fără de temei, lipirea de etichete, metodele birocratice, administrative în îndrumarea creației literare, ignorarea trăsăturilor specifice ale creației literare și tendințele de nivelare și uniformizare a ei. In orientarea vieții literare partidul se călăuzește după principiile leniniste asupra literaturii.

O deosebită atenție trebuie acordată valorificării moștenirii literare. Partidul a combătut cu tărie tendințele de negare a moștenirii literare progresiste, disprețul față de valorile culturale ale trecutului. In același timp trebuie respinse tendințele de însușire necritică a întregii literaturi din trecut, sau a întregii opere literare a unor scriitori ai trecutului.

In opera de valorificare critică a moștenirii literare ca și în opera de valorificare a creației literare din alte țări urmăm învățătura lui Lenin cu privire la existența a două culturi în fiecare cultură națională, în societatea împărțită în clase antagoniste.

Congresul Scriitorilor va dezbate problemele legate de activitatea Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Congresul va contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea muncii Uniunii Scriitorilor care trebuie să se ridice la nivelul răspunderii înalte ce-i revine în dezvoltarea creației literare pe drumul arătat de partid, în ridicarea măiestriei artistice a scriitorilor, în întărirea rolului activ al literaturii în construirea societății socialiste.

O latură deosebit de importantă a activității Uniunii Scriitorilor este educarea și formarea tinerei generații de scriitori, ridicarea de noi talente din rîndurile oamenilor muncii.

Uniunea Scriitorilor trebuie să strîngă necontenit legăturile frățești ale scriitorilor noștri cu scriitorii sovietici și cu scriitorii din țările de democrație populară, să dezvolte legăturile cu scriitorii din toate țările, contribuind astfel la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Urăm Congresului Scriitorilor din R. P. R. spor la muncă și deplin succes în lucrările sale.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă încrederea deplină că scriitorii vor fi la înălțimea înaltei lor misiuni, că își vor închina tot talentul lor cauzei construirii socialismului în patria noastră, cauzei păcii și progresului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMIN

Concertul Ansamblului artistic al U.T.M.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, duminică seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. un concert dat de Ansamblul artistic al U.T.M., laureat al festivalurilor mondiale ale tineretului și studenților de la Berlin și București.

Sub conducerea talentatului dirijor Marin Constantin, laureat al Festivalului Mondial de la București, au evoluat vocile plăcute, tinerești, atent îndrumate ale coriștilor remarcîndu-se alături de soliști mai cunoscuți ca Valentin Loghin, laureat al Concursului național al tinerilor soliști și al Festivalului de la Varșovia sau Blanche Adelștein, laureată a Festivalului de la Varșovia și a Concursului internațional de la Geneva, tineri ca: Elena Simionescu, Cecilia Dimitriu și Dumitru Brebenel.

Amplul program prezentat la concert, cuprinzînd variate piese corale și solistice romînești sau aparținînd repertoriului clasic universal, a fost interpretat la un înalt nivel artistic.

Concertul s-a bucurat de un frumos succes.

Amintiri despre utecişti

O PILDĂ DE NEUITAT

Gr. Kotovski

Au trecut peste 20 de ani de cînd l-am cunoscut şi am lucrat cu „blondul". Astfel îl numeam noi pe inimosul şi călitul utecist Magheri Ştefan, care răspîndea cu înflăcărare cuvîntul partidului printre tinerii muncitori.

Imi amintesc de această figură minunată de activist utecist cu o deosebită emoţie. Mi-l amintesc pe Magheri mai ales atunci cînd aud pe unii activişti utemişti vorbind despre munca lor. Cadrele U.T.M. au de rezolvat, desigur, sarcini importante şi grele. Ele sînt de fapt acelea care, în primele rînduri ale organizaţiei, împlinesc sarcina dată de partid: educaţia tineretului în spiritul ideilor comunismului.

Se aud, uneori, de la unii activişti utemişti astfel de vorbe: „Nu-i uşor să munceşti cu oamenii!". E drept. Dar în ilegalitate era şi mai greu şi, cu toate acestea, activiştii utecişti îndeplineau cu cinste această sarcină. Imi amintesc, de pildă, cum muncea Magheri cu tinerii, cum ştia el să se apropie de ei. Şi cred că exemplul lui este însufleţitor.

„Blondul" era mult iubit şi preţuit de uteciştii din Bucureşti. Dragostea sa pentru partid, încrederea pe care o avea în victoria clasei muncitoare ne-au însufleţit şi pe noi şi au contribuit la formarea noastră ca tineri comunişti. Ceea ce m-a impresionat, în primul rînd, la acest activist utecist — şi nu numai pe mine — era modul cum ştia să se apropie de oameni şi puterea de convingere pe care o poseda. De pildă, şi pînă la întîlnirea cu el am cunoscut sensul, caracterul şi importanţa evenimentelor de la Griviţa din 1933. Ei bine, n-o să pot uita niciodată cît de mult m-a întărit prima convorbire cu „blondul" despre acest eveniment.

Magheri era conştient de rolul de activist şi înţelegea că principala condiţie care asigură succesul muncii unui activist e felul cum ştie să se apropie de oameni pentru a-i înţelege, a-i convinge şi a-i însufleţi în lupta pentru o cauză măreaţă.

Se ştie prea bine cît de multe eforturi cere unui activist utemist organizarea unei oarecare acţiuni, mai mari sau mai mici şi cîtă amărăciune poate provoca nereuşita unei acţiuni. Trebuie să mobilizezi, de pildă, pe tineri pentru o adunare pe raion. In acest scop alergi cîteva zile în şir pe la diferite organizaţii de bază, insişti să se pună afişe, să se scrie articole la gazeta de perete etc. Şi se întîmplă ca la adunare sala să nu fie plină. Mulţi dintre cei mobilizaţi nu au venit. Iţi spui cu ciudă: „de ce oare? Doar am alergat cîteva zile pînă n-am mai putut". Oare organizatorii unor asemenea acţiuni n-au nici o vină?

O să vorbesc despre felul cum activistul utecist Magheri organiza diferite acţiuni. Magheri era un adevărat revoluţionar şi, ca atare, învăţase de la comunişti arta de a fi un bun organizator al maselor. Am putut să-mi dau seama în mai mare măsură de calităţile de revoluţionar ale lui Magheri Ştefan în ajunul zilei de 1 Mai 1935, cînd am fost instruit de el pentru demonstraţia organizată atunci de U.T.C. în Bucureşti. Timp de două ore el mi-a vorbit cu însufleţire despre această acţiune, începînd cu importanţa ei politică şi sfîrşind cu cele mai mici amănunte organizatorice. Imi amintesc, de pildă, cum a ales el locul demonstraţiei. Cîntărise acest lucru multă vreme. Pînă la urmă a hotărît ca demonstraţia să aibă loc în Piaţa Unirii, deoarece acolo se aflau întotdeauna mulţi tineri şomeri care ar fi putut fi atraşi la demonstraţie cu ajutorul unor lozinci potrivite. Legătura de partid a lui Magheri a fost de acord cu felul în care s-a orientat „blondul". In ultima parte a instructajului, Magheri n-a uitat să mă prevină asupra greutăţilor şi pericolelor pe care le implica această acţiune. El mi-a vorbit amănunţit de toate măsurile ce trebuie luate pentru a feri de arestare cadrele de bază care vor participa la demonstraţie şi pentru a păzi drapelul roşu care trebuia înălţat cu acest prilej. Cînd ne-am despărţit, în sufletul meu nu era nici urmă de îndoială că acţiunea va reuşi. Am pornit la munca de organizare a acţiunii cu puteri înzecite. De ce? Pentru că Magheri a ştiut să mă convingă de importanţa acţiunii şi să-mi insufle hotărîre, dîrzenie în îndeplinirea sarcinii mele.

Crescuţi de partid în grele lupte revoluţionare, activiştii utecişti ştiau că atunci cînd vezi într-o acţiune cît de mică numai aspectul organizatoric şi pierzi din vedere aspectul politic, rişti ca acţiunea să dea greş. Ei ştiau că trebuie să dea tinerilor perspectiva acţiunilor, că trebuie să-i însufleţească stîrnind la ei elanul tineresc, hotărîrea fermă de a nu da înapoi, dorinţa de a-şi dărui la nevoie chiar şi viaţa pentru îndeplinirea sarcinilor date de partid. Totodată, ei nu neglijau de loc măsurile organizatorice, ci, dimpotrivă, se ocupau de ele în amănunt pentru a evita orice surprize care ar fi putut să dăuneze bunei desfăşurări a acţiunilor.

Ceea ce îi caracteriza pe utecişti, pe activiştii utecişti — educaţi cu grijă de partidul comuniştilor — erau înaltele lor trăsături de caracter. Partidul ne-a învăţat întotdeauna că pentru a conduce masele de tineri trebuie să le fii exemplu. Intotdeauna tinerii îi admirau pe utecişti pentru trăsăturile lor morale. Ei admirau la utecişti curajul, cinstea, tovărăşia, comportarea demnă în orice ocazie, optimismul cu care priveau în viitor şi care îi făcea să fie veseli chiar şi în momentele grele.

In legătură cu felul cum activiştii utecişti ştiau să fie exemplu pentru utecişti şi tineri vă voi povesti încă o amintire despre Ştefan Magheri.

După cîţiva ani, în care timp nu-l mai văzusem, l-am întîlnit din nou pe „blondul" în tabăra de instruire a interbrigadiştilor din Spania. In aceste împrejurări Magheri mi-a dovedit încă odată, mai bine, cît de mult îl ridică pe om înaltul ataşament pentru cauza partidului şi ura faţă de duşmanii oamenilor muncii.

Perioada de pregătire trebuia să fie foarte scurtă, deoarece situaţia de pe front cerea însuşirea într-un ritm rapid a cunoştinţelor militare. Magheri s-a dovedit a fi unul din cei mai activi însufleţitori ai colectivului nostru în îndeplinirea acestei sarcini. Incercările unor elemente carieriste de a slăbi unitatea noastră s-au lovit de voinţa de granit a colectivului, în conducerea căruia s-a găsit şi Magheri Ştefan. Atitudinea sa faţă de muncă, faţă de studiu, faţă de îndatoririle sale de interbrigadist, constituia un exemplu pentru noi toţi. El a cerut să înveţe să mînuiască mitraliera pentru a putea lovi mai puternic în duşman. Devenind repede un bun mitralior, el a plecat pe front în cadrul companiei „Griviţa", al cărei nume îi amintea de glorioasa luptă a muncitorilor ceferişti din Romînia, despre care ştia să vorbească cu atîta pasiune.

Atacul de pe poziţia Morelia, la care a participat Magheri, se desfăşurase în condiţii foarte grele. Nouă ne lipseau armele, astfel încît eram siliţi ca, după ce cădea un tovarăş, să-i luăm puşca — deoarece nu fiecare ostaş avea armă. Magheri ne-a dat atunci un minunat exemplu de vitejie. A ocupat cu mitraliera un punct important pentru desfăşurarea luptei. Era în bătaia focului duşman şi în jurul său pămîntul era răscolit. Parcă lipit de mitralieră el a rămas în acest post înaintat, continuînd să tragă în duşman pînă la ultima suflare. Astfel, într-o luptă inegală, a căzut eroic minunatul fiu al poporului romîn, utecistul Ştefan Magheri, care, dînd o pildă măreaţă de vitejie utecistă, s-a jertfit pentru libertatea poporului spaniol, pentru libertatea poporului romîn.

O asemenea pildă de eroism nu poate fi uitată; ea poate însufleţi şi astăzi pe tinerii din patria noastră care luptă pe frontul construcţiei paşnice, pentru socialism.

Ştefan Magheri — eroul despre care vă povestesc — nu a fost un tînăr cu însuşiri supraomeneşti. A fost un activist utecist crescut de partid, unul dintre numeroşii utecişti care, în anii ilegalităţii au înţeles care este menirea lor de tineri care aspiră la dreptul de a purta numele de comunist.

M-am gîndit să aştern aceste amintiri despre „blondul" acum, în „Scînteia tineretului", în preajma celui de al II-lea Congres al U.T.M. Am ferma convingere că figura luminoasă a lui Ştefan Magheri, puţin cunoscută tinerei generaţii de astăzi, va însufleţi pe utemişti, pe activiştii utemişti în munca şi lupta lor, îi va ajuta să se formeze ca adevăraţi luptători revoluţionari, stegari neclintiţi ai cauzei partidului.

FOLOSIND METODE SOVIETICE

Pentru muncitorii de la Depoul C.F.R. Turnu Severin a devenit obişnuinţă să folosească metode avansate în munca lor, pentru a obţine rezultate cît mai însemnate. Peste 110 muncitori, de pildă, sînt antrenaţi în mişcarea cincisutistă, iar aproape 90 la sută din numărul muncitorilor din depou folosesc metodele Voroşin, Klavdia Baranovskaia, Lidia Korabelnicova, Lunin, Papavin şi altele.

Numeroşi tineri din depou sînt exemplu în ce priveşte aplicarea metodelor sovietice de lucru, fiind totodată agitatori înflăcăraţi pentru extinderea largă a experienţei înaintate.

Datorită folosirii metodelor avansate de muncă, lucrătorii Depoului C.F.R. T. Severin au obţinut realizări de seamă atît în ce priveşte depăşirea planului global cît şi în privinţa reducerii preţului de cost.

Printre cei ce s-au dovedit mai harnici în această întrecere, atît prin realizările obţinute cît şi prin strădania permanentă de a aplica metode înaintate în procesul de producţie, se află muncitorii Ion Oltei, Ion Ceciu, Petre Rădulescu şi alţii.

Corespondent
ARISTICĂ BAGHINA

Studenţii în excursie de studii

IAŞI (de la corespondentul nostru).

Cînd a tras în faţa peronului trenul Iaşi—Cluj avea două vagoane în plus. Pe peron grupuri mari de tineri acopereau cu rîsul lor puternic tot zgomotul gării.

Erau studenţii şi studentele anului II al Facultăţii de ştiinţe naturale din Universitatea „A. I. Cuza"-Iaşi.

Sub conducerea profesorului universitar Constantin Pap cei peste 80 de studenţi ai acestei facultăţi au făcut de curînd o excursie de studii la Cîmpulung Moldovenesc. Cu o zi înainte de plecarea din Iaşi aceşti studenţi au luat calificativele cele mai bune la primele examene care le-au dat în această sesiune.

Timp de o săptămînă studenţii au cercetat flora munţilor Rarău, cimentînd astfel cunoştinţele acumulate în timpul anului cu învăţămintele practice pe care le-au cules de pe teren.

Ce bine e să te dai în leagăn...

Pionierii şi şcolarii din tabăra de la Zizin (regiunea Stalin) au oferit această imagine fotoreporterului nostru.

Foto R. COSTIN

La umbra buruienilor

Dacă te interesezi la sfatul popular raional Focşani, de comunele fruntaşe în întreţinerea culturilor, afli că printre acestea se numără şi Slobozia-Ciorăşti. Acest lucru îl susţine chiar tovarăşul inginer agronom Nistor Ionescu. Şi, ca ziarist, te îndrepţi cu bucurie într-acolo, gîndind că în această comună mare, unde ţăranii muncitori au însămînţate numai cu prăşitoare aproape 2000 hectare, vei găsi fără doar şi poate mulţi fruntaşi în muncă, din care să-ţi alegi pe cei mai buni şi să scrii despre ei. E drept că această comună a fost lăudată numai la sfatul popular raional. Cît despre munca organizaţiei U.T.M. din comună, a utemiştilor, acum la întreţinerea culturilor, nu afli nimic la comitetul raional U.T.M. Probabil — mi-am zis — tovarăşii nu au primit de acolo nici o notă informativă.

Ei, dar după cum se vede „la pomul lăudat să nu te duci cu sacul".

De acest adevăr te convingi cu mult înainte de a intra în comună. Pe tarlalele cu porumb erau la praşilă puţini ţărani muncitori deşi porumbul avea nevoie urgentă de îngrijire. Pe unele ogoare buruienile întrecuseră firişoarele îngălbenite de porumb, pe care le umbreau, le sufocau. Nu ştiu de ce, dar acest tablou mi-a sugerat următoarea idee: Cînd cei ce trebuie să îndrume efectuarea la timp a unei importante lucrări agrotehnice ca prăşitul stau la umbră în birouri, plantele, în cazul de faţă firele de porumb, se odihnesc şi ele, dar la umbra buruienilor.

Dar să mergem în comună. Poate că oamenii lucrează pe alte tarlale, în altă parte, poate că printre ei sînt şi utemişti, că nu se poate să prefere ei umbra pomilor stufoşi razelor de soare mai ales dacă organizaţiile U.T.M. din satele comunei au făcut ceva. Pentru a afla astfel de lucruri am căutat-o pe secretara comitetului U.T.M. pe comună, tovarăşa Nuţa Băjenaru, şi am găsit-o. M-am bucurat că la convorbirea noastră a luat parte încă o membră a comitetului, tovarăşa Anica Tulică. Şi convorbirea a decurs aproximativ cam aşa:

INTREBARE: Vă rog să-mi povestiţi despre activitatea organizaţiei U.T.M. în această perioadă, despre aportul utemiştilor la întreţinerea culturilor.

RĂSPUNS: Prea multe lucruri nu se pot spune. Eu cred că tinerii merg la prăşit. Ce-i drept, nu m-am gîndit la acest lucru — spuse tov. Băjenaru. „Tinerii ştiu, doar prăşitul se face în fiecare an" — intervine şi tov. Anica Tulică.

Alte lucruri de la aceste utemiste cu munci de răspundere în organizaţie n-am mai aflat. In schimb, în satele comunei se pot afla lucruri ca acestea:

— Familia utemistului Toma Stoica nu începuse nici la 7 iunie prăşitul celor 6 hectare cu porumb. Acest lucru e identic şi pentru familia utemistului Dumitru Tulică. In întreaga comună se prăşise pînă la 7 iunie a. c. doar 30 la sută din suprafaţă, adică sub media pe raion care era de 40 la sută.

— Organizaţia de bază din satul Slobozia-Ciorăşti, al cărei secretar este tov. Ion Gîscă, deşi ţine adunări cu regularitate, nu a pus în discuţia lor problema mobilizării utemiştilor la prăşit.

— In comună un tînăr fruntaş al recoltelor bogate, Vasile Serafim, a terminat deja praşila întîia şi se străduieşte să obţină şi în acest an o recoltă bogată, dar organizaţia U.T.M. nu face nimic pentru a-l populariza şi a face ca şi alţi tineri să-i urmeze exemplul.

Se mai poate afla ceva, şi anume că trei utemişti deţin funcţii administrative, legate de lucrările agricole. Astfel Ion Navrea este agent agricol, Ion Cojan este tehnician agronom, iar Dragomir Alexe este referent agricol la sfatul popular. Cu toate acestea comuna nu numai că este codaşă la îngrijirea culturilor dar aici se întrebuinţează metode agrotehnice înapoiate. Mulţi ţărani muncitori fac muşuroi la porumb chiar de la prima praşilă şi aceasta pentru că nu li s-a arătat de ce e dăunătoare această metodă şi cui aduce pagube. De altfel tehnicianul agronom Ion Cojan n-a ţinut nici o conferinţă despre importanţa executării prăşitului la timp şi n-a combătut nu numai practica muşuroirii dar nici pe cea a răritului. Şi, deşi locul lui e pe teren, printre ţăranii muncitori, el merge destul de rar pe cîmp să vadă cum se desfăşoară lucrările şi să dea îndrumări la faţa locului.

Acestea sînt faptele care se află în comuna Slobozia-Ciorăşti. Şi pe bună dreptate te întrebi: Unde este instructorul comitetului raional U.T.M.? Cum ajută acesta organizaţiile de bază U.T.M. săteşti? Instructorul a venit în comună doar după treburi „de organizaţie", adică (în înţelesul tov. Dumitru Pinţoiu, respectivul instructor) încasarea cotizaţiilor, primirea de membri etc. Aceasta ca şi cînd mobilizarea utemiştilor la prăşit nu ar fi o treabă de organizaţie, ca şi cum iniţiativa utemiştilor de la Armăşeşti nu ar putea prinde rădăcini şi nici, ca şi cum mobilizarea utemiştilor Ion Navrea, Ion Cojan şi Dragomir Alexe etc. etc. nu ar fi treburi de organizaţie dintre cele mai importante.

Uneori, descrierea unei situaţii proaste ca cea din Slobozia-Ciorăşti se încheie cu niscaiva indicaţii: Sfatul popular raional şi cel comunal trebuie să... comitetul raional, comitetul U.T.M. pe comună şi organizaţiile de bază U.T.M. din satele comunei trebuie să... etc. Noi renunţăm însă la acest „trebuie să" socotind că tovarăşii în cauză ştiu ei bine ce să şi cum să facă pentru a lichida această situaţie proastă. Şi poate n-ar fi rău dacă nu peste mult timp am primi la redacţie o scrisoare de la ei în care să ne arate ce au făcut în această direcţie.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

Invăţătorii satului

Teofil Popovici şi Georgeta Ohaci sînt tineri absolvenţi ai şcolii pedagogice. Amîndoi au văzut lumina zilei în Talpa— un mic sat aşezat pe malul Siretului. Ca fii de ţărani săraci au simţit din greu amarul pîinii cîştigate pe moşia lui Constantin Pîrlogeanu.

Incă de pe băncile şcolii năzuiau să termine cu succes cursurile şi apoi să devină învăţători în satul lor drag. Acum, o dată cu numirea lor ca învăţători în satul Talpa, raionul Siret, au pornit hotărîţi la muncă.

Ultimii analfabeţi au învăţat slovele cărţii prin munca depusă de cei doi tineri învăţători. Ţărani muncitori ca Gheorghe Pauliuc, Aristiţa Fodor, Eugenia Baciu şi alţii se mîndresc şi ei că acum cunosc tainele scrisului şi ale cititului. Harnica învăţătoare, împreună cu tinerii şi tinerele din sat, a pregătit o echipă artistică, care a şi prezentat diferite programe artistice.

Pe lîngă bogata activitate obştească pe care o desfăşoară, tinerii învăţători Popovici şi Ohaci se preocupă cu aceeaşi însufleţire şi de educarea copiilor ţăranilor muncitori din comună, de învăţătura lor. Rezultatele metodelor întrebuinţate se văd în succesele obţinute de elevi la învăţătură. Aspazia Fodor, Valentina Ohaci, Gh. Cremene, Octav Cozmînca, Aneta Fodor, M. Popovici şi alţi elevi au obţinut numai medii de cinci. Nici un elev din şcoală nu este ameninţat să rămînă repetent.

Pentru munca depusă, utemiştii din sat au apreciat-o pe învăţătoarea Georgeta Ohaci şi au ales-o în biroul organizaţiei U.T.M. Tovarăşul Teofil Popovici a fost ales deputat în sfatul popular comunal. Cei doi învăţători sînt iubiţi şi respectaţi de ţăranii muncitori; pentru oamenii satului ei sînt „învăţătorii noştri".

Corespondent
VASILE FODOR

Pe urmele materialelor nepublicate

Un corespondent ne-a scris următoarele:

„Nu pot susţine sus şi tare că sînt un filatelist în adevărata accepţiune a cuvîntului. Totuşi îmi plac timbrele. Inainte de a mă interna în sanatoriu mă străduiam să strîng timbre multe şi variate. Am fost nevoit însă din cauza sănătăţii să mă internez în sanatoriul Agigea. Deşi bolnav, pasiunea mea pentru colecţionarea timbrelor a rămas aceeaşi. Acum însă nu mai puteam alerga într-o parte şi în alta să schimb timbre, să găsesc altele noi. Ca vechi corespondent al ziarului „Scînteia pionierului" i-am rugat pe tovarăşii de acolo să-mi trimită cîteva timbre. Şi ei mi-au trimis. Timbrele însă n-au ajuns pînă la mine pentru că factorul poştal Dumitru Ciobanu mi-a deschis plicurile şi mi le-a luat. Am auzit şi pe alţii spunînd, ba că „au primit pachetul cu mîncare înjumătăţit", ba că „telegramele foarte urgente sosesc cu întîrziere" şi alte lucruri de acest fel. Aceasta înseamnă că factorul poştal Dumitru Ciobanu nu-şi face conştiincios datoria, iar superiorii lui nu-l controlează în muncă. Ei au lipsuri, iar noi bolnavii tragem ponoasele. Ce ziceţi: este aceasta o situaţie normală care poate dăinui mult timp?".

N. R. — Despre lipsurile semnalate de corespondent redacţia ziarului a informat oficiul P.T.T.-raionul Negru Vodă. Recent ni s-a răspuns că în urma cercetărilor făcute s-a constatat justeţea celor scrise de corespondent. Pentru înlăturarea acestor nemulţumiri ale bolnavilor factorul poştal Dumitru Ciobanu a fost pedepsit cu mustrare scrisă cu avertisment şi transferat disciplinar. A fost de asemenea sancţionat diriginţele oficiului P.T.T.-Eforie pentru lipsa de control la agenţia Agigea...

In clişeul nostru puteţi şi dumneavoastră admira cîteva obiecte de argint datînd din secolele XV şi XVI — piese cuprinse în tezaurul naţional al poporului nostru transmis de curînd Republicii Populare Romîne de către guvernul Uniunii Sovietice.

Informaţii

Duminică au sosit în Capitală la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea Bojidar Dikici, comentator extern la ziarele „Politika" şi „Borba" şi Miodrag Protici, pictor şi critic de artă din R.P.F. Iugoslavia.

In cadrul convenţiei culturale romîno-cehoslovace, luni au sosit în Capitală ing. arh. dr. Jiri Stasek şi ing. arh. Ştefan Immrich pentru schimb de experienţă.

La sosire au fost de faţă reprezentanţi ai C. S. A. C. şi I.R.R.C.S.

Calendar

Mihail Kogălniceanu — înflăcărat luptător pentru progres

E dificilă încercarea unei prezentări a lui M. Kogălniceanu în cîteva cuvinte chiar şi pentru unicul motiv că prodigioasa activitate desfăşurată de acest om în decursul unei perioade ce depăşeşte o jumătate de secol, se pretează cu greutate chiar şi unei simple treceri în revistă.

Trăind într-o perioadă de profunde transformări economice, sociale şi politice, Mihail Kogălniceanu îşi dăruieşte întreaga viaţă luptei pentru biruinţa noului, pentru progresul patriei sale dragi. Om politic şi scriitor, istoric şi critic literar, filozof şi ziarist, M. Kogălniceanu a adus în toate aceste domenii spiritul său inovator, jucînd în multe din ele, în ţara noastră un rol de pionierat. Reprezentant al tinerii burghezii progresiste şi anume a ramurii sale cele mai avansate, a burgheziei cu interese în industrie, Kogălniceanu utilizează cu talent şi curaj toate activităţile amintite în lupta împotriva boierimii reacţionare, slujind astfel progresului care, după cum scrie el însuşi, este „legea umanităţii".

Născut la Iaşi în anul 1817, din familia unui boier de rang mijlociu, M. Kogălniceanu îşi desăvîrşeşte studiile începute întîi sub îndrumarea călugărului maramureşean Gherman Vida şi apoi la pensionul lui Cuénim de la Miroslava, în străinătate, ca însoţitor al fiilor lui Mihai Sturza, pe atunci domn al Moldovei. El studiază la început, în patriarhalul orăşel francez Luneville, ca să continue apoi la Universitatea din Berlin. Mihail Kogălniceanu începe cu perseverenţă studiul istoriei arătînd că „...singurul meu scop, singurul meu gînd, singura mea ambiţie, a fost să dau o prescurtare a istoriei ţării mele". Deşi nu avea decît 20 de ani el scrie în limba franceză „Incercare asupra limbii şi moravurilor ţiganilor", „Istoria Valahiei, a Moldovei şi a romînilor de peste Dunăre" şi o încercare de istorie literară în limba germană „Limba şi literatura romînă sau valahă". Incă de pe acum Kogălniceanu începe să-şi dea seama de necesitatea unei schimbări în viaţa socială, politică şi naţională a Principatelor şi, odată întors în ţară, în anul 1838 el începe să militeze prin scris la revistele „Dacia literară" şi „Arhiva Romînească" şi mai tîrziu la cunoscuta revistă a lui Bălcescu „Propăşirea" în favoarea ideilor de libertate şi egalitate caracteristice cercurilor înaintate din ţara noastră în perioada premergătoare anului 1848. Aceleaşi idei le propagă în cuvîntul său de deschidere a Cursului de Istorie Naţională de la Academia Mihăileană din Iaşi. Atît revistele cît şi cursul sînt repede suspendate de cîrmuirea feudală, iar M. Kogălniceanu este surghiunit întîi la o mînăstire, iar apoi la moşia sa, Hiliţa. In urma graţierii obţinute prin intervenţii la domn, Kogălniceanu pleacă la Paris, unde are ocazia să-l cunoască pe N. Bălcescu, iar după o peregrinare de 2 ani prin Franţa şi Spania, se întoarce în ţară în momentul izbucnirii revoluţiei de la 1848. In mişcarea de la 1848 din Moldova, Kogălniceanu joacă dacă putem spune aşa, mai ales un rol teoretic, scriind din Bucovina, unde fugise, „Dorinţele partidei naţionale", care cuprind în cele 36 de articole un program de reforme cu caracter burghezo-democratic.

Anii care urmează lui 1848 sînt anii luptei înverşunate a lui M. Kogălniceanu alături de celelalte forţe progresiste pentru realizarea unirii, acest „vis de aur al Romînilor" — cum o numeşte el. Din 1855, cu toată împotrivirea boierilor retrograzi care se temeau că unirea le va ştirbi privilegiile, Kogălniceanu scoate revista „Steaua Dunării" care cu o pauză în 1856 va apare pînă la unire. Paralel cu această activitate a sa prin ziarul „Steaua Dunării" (care după cum scrie Kogălniceanu este „Jurnalul Unirii"), el publică ultimul volum din „Letopiseţe", o încercare de roman, „Tainele inimii", şi prefaţează cunoscuta carte „Coliba lui Moş Toma" în care dezvoltă o călduroasă pledoarie în favoarea eliberării robilor ţigani.

După cum se ştie, în urma luptei dusă de întregul popor pe care se sprijinea tînăra burghezie, Unirea este realizată. Ca membru în Comitetul Unirii din Iaşi, apoi în divanul Ad-hoc şi în Comisia Centrală de la Focşani, M. Kogălniceanu a adus un aport însemnat la lupta pentru crearea noului organism politic. Ca ministru, alături de Cuza, o altă problemă apare în centrul atenţiei lui Kogălniceanu şi anume problema eliberării şi împroprietăririi iobagilor, problemă mai complicată, mai greu de rezolvat decît cea a Unirii. In lupta crîncenă cu marii proprietari de pămînt, reprezentanţii orînduirii bazate pe munca de clacă, M. Kogălniceanu, reprezentant al burgheziei progresiste, într-o serie de strălucite discursuri caută să rezolve mult discutata problemă ţărănească. Insă argumentele sale se lovesc de interesele marilor boieri reacţionari care în lupta împotriva reformei agrare recurg la toate mijloacele posibile. Renunţînd la orice încercare „de a-şi lămuri" adversarii asupra necesităţii economice şi politice a reformei agrare, Mihail Kogălniceanu, împreună cu A. I. Cuza, recurge la „lovitura de stat" de la 2 mai 1864, în urma căreia se legiferează reforma agrară. Reforma de la 1864 nu a rezolvat problema ţărănească ci doar i-a atenuat pentru un timp încordarea. Ea a creat braţele de muncă necesare dezvoltării industriei, netezind drumul în faţa dezvoltării relaţiilor de producţie capitaliste. In acest sens, lupta lui M. Kogălniceanu pentru abolirea iobăgiei şi pentru împroprietărire este valoroasă şi numai astfel se explică de ce după 1864, odată cu domnitorul Cuza, coaliţia burgheziei şi moşierimii îl îndepărtează pe M. Kogălniceanu de la conducerea treburilor politice, aducînd în ţară pe ofiţerul prusac Carol de Hohenzollern, un om într-adevăr pe măsura intereselor ei.

In anii următori Kogălniceanu este ostracizat din viaţa politică. Atunci, el se reîntoarce la vechea sa pasiune, istoria. Publică „Cronicele Romîniei" şi în 1868 este primit în Academia Romînă. Şi chiar dacă mai tîrziu e ales deputat în Parlament sau ministru în cîteva guverne, glasul său se aude tot mai rar. S-ar părea că la 60 de ani Kogălniceanu şi-a încheiat cariera. Războiul din 1877 în care alături de armatele ruseşti, poporul nostru şi-a cucerit independenţa naţională, îl găseşte însă ca ministru de externe. In această situaţie Kogălniceanu manifestă unele tendinţe acaparatoare caracteristice burgheziei în momentul în care a cucerit puterea, burgheziei pe care el o reprezenta.

In anii următori el pleacă la Paris ca ministru al Romîniei, iar în 1891, nu mult timp după ce rosteşte discursul de recepţie în Academie, discurs care e o privire retrospectivă asupra vieţii sale şi totodată asupra reformelor legate de numele său, moare la Paris la 20 iunie 1891 în vîrstă de 74 de ani.

★

După cum a reieşit din sumara prezentare a vieţii sale, M. Kogălniceanu şi-a îndreptat preocupările în primul rînd spre activitatea practică, mai precis spre lupta politică. Pe acest tărîm el şi-a servit cu consecvenţă clasa pe care-o reprezenta şi care în acele condiţii istorice slujea progresul social. Nu există eveniment istoric mai însemnat între anii 1840-1880 de care numele lui Kogălniceanu să nu fie legat, nu există reformă socială în această perioadă pentru care Kogălniceanu să nu fi luptat bineînţeles de pe poziţiile clasei sale. Tocmai pentru acest fapt, la comemorarea a 65 de ani de la moartea sa, poporul nostru păstrează vie amintirea luptătorului pentru progres care a fost Mihail Kogălniceanu.

EM. IORDACHESCU

NOTE

Constatări în faţa unor tejghele

Puţini sînt aceia care să nu pună preţ pe o masă bună, suculentă.

Spre sfîrşitul săptămînii, cînd cererile de carne sînt cu mult mai mari, măcelăriile sînt bine aprovizionate cu carne. Sezisaţi de cititori, am fost în cîteva din pieţele Capitalei într-o dimineaţă.

Piaţa „Ilie Pintilie". Hală modernă, pereţi de faianţă, un sistem de scurgere a apei care poate asigura o bună curăţire a halei. In hală sînt multe unităţi de vînzare a cărnii. Unele, şi anume acelea de desfacere direct de la producător, sînt foarte aglomerate. Aceasta nu din pricină că cel care vinde s-ar mişca încet, ci pentru că numărul acelora care vin şi cumpără aici e mare.

Astăzi se vinde carne de viţel. Aspectul cărnii e într-adevăr îmbietor: proaspătă şi roză, te face să te gîndeşti la un şniţel fraged.

Celelalte unităţi de vînzare a cărnii expun nişte miei care nu atrag pe cumpărători. Mărimea lor te face să crezi că mielul nu prea mai e miel, ci mai curînd un berbecuţ şi chiar berbecuţ să fie, dar să nu aibă acea culoare bătînd înspre violet, care numai poftă de mîncare nu poate să-ţi facă. La unitatea nr. 74 din această hală, vînzătorul a găsit cu cale să îmbie cumpărătorii înşirînd hălci de carne pe tejgheaua pe care mai întîi întinsese o pagină de ziar rupt. Se pare însă că sistemul lui nu prea dă-duse rezultate căci, cumpărătorii neînghesuindu-se la tejghea, stătea cu braţele încrucişate.

Acelaşi lucru se poate spune şi despre aspectul cărnii şi al măcelăriilor din piaţa „Amzei". In timp ce la centrul de desfacere a cărnii direct de la producător era lume multă, ceilalţi vînzători se plictiseau stînd degeaba. Cauza e aceeaşi: mieii care spînzură la vitrine seamănă mai mult cu nişte pisici.

Pentru ca şi aceste unităţi să fie căutate de cumpărători în măsura în care celelalte sînt, este necesar ca forurile competente să se îngrijească ca ele să fie aprovizionate cu carne proaspătă, iar vînzătorii din fiecare măcelărie să păstreze curăţenia necesară.

★

Probabil — cu îngăduinţă — că 10 bani costă o pungă. O pungă simplă, modestă, nu din hîrtie de mătase, celofan, pergament sau chiar din hîrtie velină, ci pur şi simplu din hîrtie, hîrtie obişnuită de împachetat. O pungă ca oricare alta. Un lucru mărunt veţi zice, într-adevăr, neînsemnat. Dar v-aţi gîndit vreodată în ce să luaţi, să zicem, doar 1 kg. de cireşe sau de căpşuni (ce preferaţi) cînd n-aveţi la îndemînă un coş, un ziar sau o pungă? Desigur, în primul moment vă gîndiţi la „Aprozar". Această unitate a comerţului nostru de stat există în fiecare colţ al Capitalei, sau al oricărui oraş de provincie. Aşa e. Există. Acum începe însă greul. Există „Aprozar", există unităţi pentru desfacerea legumelor şi fructelor, există unităţi pentru desfacerea produselor gospodăriilor agricole de stat şi în Piaţa „28 Martie" din Capitală. Acestea însă n-au pungi.

— Un kilogram de căpşuni, vă rog.

— Nu avem... pungi. Dacă aveţi o pungă, un ziar sau... altceva, vă servim cu plăcere.

Bineînţeles, cum nu aveam nici una nici alta, şi cum nici în mînă nu le puteam duce, a trebuit să renunţ. Şi asta nu mi s-a întîmplat numai mie.

1 kg. de căpşuni costă cîţiva lei. O pungă probabil 10 bani. Un lucru mărunt, neînsemnat. Oare nu se poate însă ca fiecare unitate de desfacere a legumelor şi fructelor să aibă pungi? Desigur că da. E vorba doar de mai multă înţelegere din partea secţiei comerciale a Sfatului Popular al Capitalei pentru nevoile cumpărătorilor. Şi apoi, aceasta se impune şi ca o necesitate elementară de igienă, de civilizaţie. De acest mărunt, neînsemnat, dar atît de neplăcut fapt — lipsa de aprovizionare cu pungi a unităţilor comerciale de desfacere — se pot interesa chiar şi tovarăşii din Ministerul Comerţului Interior.

Deschiderea Congresului Scriitorilor din R. P. R.

Luni dimineața a avut loc la Ateneul R.P.R. deschiderea lucrărilor Congresului Scriitorilor din R.P.R.

Sub cupola Ateneului s-au adunat scriitori din toate colțurile țării. Erau prezenți vîrstnici maeștri ai cuvîntului, și tineri care s-au afirmat în anii puterii populare, scriitori romîni și ai minorităților naționale.

Intre invitați se aflau reprezentanți ai uniunilor de creație — artiști ai poporului, maeștri emeriți ai artei, artiști emeriți, reprezentanți ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor de artă și cultură, ziariști romîni și străini.

In sală erau reprezentanți ai celui mai bun prieten al scriitorilor — cititorii, oameni ai muncii, fruntași în producție din întreprinderile Capitalei.

Erau prezenți numeroși scriitori de peste hotare, oaspeți ai Congresului: din R.P. Bulgaria — Lalu Marinov Lamar, Boris Delcev și Goncio Gheorghj Belev; din R.P.D. Coreeană — Se Man Ir și Kin Sin Gu; din Danemarca — Hans Scherfig și Georgjedde Simonsen; din Finlanda — Arvo Turtainen; din Franța — Pierre Paraff; din R. D. Germană — Eduard Claudius și Bornhard Soeger; din Italia — Carlo Cassola; din R.P.F. Iugoslavia — Grigor Vitez și Vasko Popa; din Olanda — Adriaan Morrien; din R.P. Polonă — Arnold Slucki și Danuta Bienkowska; din Suedia — Kurt Aspelin; din R.P. Ungară — Emil Grandpierre, Gereblyes Laszlo și Szüdi György; din Uniunea Sovietică — Vladimir Ermilov, Emilian Bukov și Jakov Baș. La Congres urmează să sosească și alți scriitori de peste hotare.

Ora 10,30. In sală intră tovarășii: Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Gh. Gheorghiu-Dej, L. Răutu, I. Fazekaș, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Tr. Săvulescu, Constanța Crăciun, acad. Ilie Murgulescu, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R. Intreaga asistență aplaudă îndelung pe conducătorii partidului și guvernului nostru.

Cuvîntul de deschidere a Congresului este rostit de acad. Mihail Sadoveanu.

Delegații au ales în Prezidiul Congresului pe scriitorii: Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Asztalos Istvan, Alexandru Balaci, Maria Banuș, Aurel Baranga, Mihai Beniuc, Geo Bogza, Demostene Botez, Anton Breitenhofer, Marcel Breslașu, Eusebiu Camilar, Vladimir Ciocov, Ovid Crohmălniceanu, Mihail Davidoglu, Dan Deșliu, Petru Dumitriu, Paul Georgescu, Eugen Jebeleanu, Kovacs Gyorgy, Aurel Mihale, Nagy Istvan, Ion Pas, Cezar Petrescu, Mihail Sorbul, Zaharia Stancu și Cicerone Theodorescu.

Au fost aleși apoi membrii Comisiei de Validare — Asztalos Istvan, Laurențiu Fulga, D. Ignea, M. Novicov și Al. Șahighian, ai Comisiei de redactare a hotărîrilor Congresului — E. Camilar, D. Corbea, Ov. S. Crohmălniceanu, Lucia Demetrius, Mihu Dragomir, E. Jebeleanu, Kovacs Gyorgy, N. Moraru și Veronica Porumbacu, ai Secretariatului Congresului — Demostene Botez, Al. Jebeleanu, A. Mihale, Szemler Ferenc și Tiberiu Utan.

Asistența întîmpină entuziast Salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului Scriitorilor din R.P.R. rostit de tovarășul Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. Toți cei prezenți, în picioare, aplaudă cu căldură cuvîntul adresat de partid scriitorilor.

Acad. Mihai Beniuc, a expus apoi Raportul general asupra literaturii din R.P.R. și a perspectivelor ei de dezvoltare.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres)

Cuvîntul de deschidere rostit de acad. Mihail Sadoveanu

Declar deschis primul Congres al Scriitorilor din Republica Populară Romînă adunați să dea seama în fața obștei de realizările, succesele și deficiențele breslei, în cel dintîi deceniu de înnoire a patriei noastre, după 23 August 1944.

Salut în această adunare pe reprezentanții Partidului Muncitoresc Romîn și ai Guvernului democratic (aplauze puternice).

Salut pe delegații și invitații noștri (aplauze).

Salut pe oaspeții prieteni de peste hotare (aplauze călduroase).

Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul democratic după 1944, cu sprijinul Uniunii Sovietice, eliberatoarea noastră, au întreprins treptat o operă vastă de redresare, eliminînd exploatarea castei parazitare din trecut, statornicind ca temei al vieții înnoite munca liberă, adăugind toate elementele de progres material și intelectual în folosul poporului.

Istoria omenirii, așa cum au învățat-o unii dintre noi cei mai vechi, era în general înșiruirea unor stăpînitori violenți care s-au străduit să-și însușească bunurile și munca altora. In secolele XVIII și XIX, poporul muncitor a suferit pretutindeni povara unei perversități crîncene: constituții și legi în serviciul nedreptății, exploatării și asupririi.

Inaintașii noștri, scriitori progresiști au lăsat mărturie în poezia și proza lor despre această crimă istorică, al cărei proces s-a îndelungat în convulsiile sîngeroase de eliberare cunoscute și s-a terminat cu revoluția epocală din octombrie 1917.

Generația dumneavoastră, prieteni și tovarăși, are misiunea de a urma și spori opera înaintașilor care au militat cu arma scrisului împotriva acelui „trecut negru" pe veci perimat.

Dumneavoastră vi se cere mai mult, deoarece luptați în alte condiții.

Inaintașii dumneavoastră au dat tribut crunt: partea lor de viață a fost de cele mai adesea ori mizeria. Un convoi lung de martiri ai scrisului a trecut înainte de vreme Stixul. Insă umbrele lor tutelare au rămas între noi în opere care țin vii în generația biruinții avîntul nobil al jertfei lor.

Congresul nostru are între altele și scopul de a clarifica unele probleme în legătură cu arta literară a timpului.

In această primă adunare a scriitorilor noștri ne amintim cu recunoștință că literatura noastră de după statornicirea statului romîn democratic purcede de la literatura nouă sovietică. Ne simțim prin asta mai legați de marea Uniune Sovietică și de țările surori de democrație populară a căror artă literară stă sub același semn.

Maestrul literaturii sovietice Maxim Gorki a determinat pe principiile leniniste, realismul socialist.

Acest realism al artei revoluționare continuă de fapt realismul cunoscut, opus la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX așa zisei arte pentru artă și naturalismului.

Clasicii ruși — Tolstoi, Turgheniev, Gogol — mulți scriitori apuseni — Balzac, Stendhal, Flaubert — scriitorii noștri vechi — Costache Negruzzi, N. Filimon, Caragiale, Creangă, Slavici, Duiliu Zamfirescu, Vlahuță și alții au fost realiști.

Deosebirea stă în faptul că artistul de astăzi e om al epocii actuale și are a vorbi în opera lui, de o lume în transformare; că se adresează poporului muncitor ieșit din revoluție, care construiește socialismul. Legile artei lui, astăzi rămîn tot legile vieții. Oamenii n-au încetat de a fi tot oameni în înțelesul obișnuit al cuvîntului. Problemele de astăzi ale creației nu pot înlătura pe om de pe primul plan. Dar e de la sine înțeles că arta trebuie să fie strîns legată de transformările evului nou al umanității. Poetul să dea oamenilor de astăzi, poporului muncitor care se ridică, o literatură a sufletului său nou, a ezitărilor și izbînzilor, a complexului de drame asociate cu dezastrele și înfrîngerile unora, cu luminarea sufletească a altora.

Bineînțeles că nu pot interesa decît scriitorii de talent, care creează opera artistică din elementele disparate ale realității, fiecare în felul său, fiecare cu înflorirea însușirilor sale proprii.

Numai scriitorii de mîna a doua lucrează după rețete și șabloane. Poetul fără talent nu poate deveni decît mare meșter de versuri mediocre. E de prisos să mai afirmăm că niciodată nu se va putea confunda talentul cu diletantismul.

Insă talentul, ca și pămîntul, are nevoie de cultură intensivă, altfel roada lui e puțină și săracă. Legea aceasta are cel mai mic număr de excepții.

Mă iertați dacă stăruiesc aici asupra acestei probleme: insuficienta cultură a unei minorități a tineretului breslei noastre. Lipsa aceasta creează categoria, cunoscută mai ales în trecut, a scriitorilor ratați.

Scriitorul tînăr are datoria să-și însușească toate elementele de cultură ale vieții vechi și moderne. Numai lenea ori infatuarea ar putea face pe un tînăr să nu-și agonisească un bagaj solid de cunoștințe în condițiile optime create astăzi în Republica noastră: cenacluri, cursuri libere și conferințe, case de cultură, biblioteci, muzee, spectacole.

Nu vorbesc numai de instrucție, care se poate dobîndi în timp relativ scurt, ci și de educație, care cere durată mult mai lungă prin acțiunea necontenită și lentă a inteligenții asupra instinctelor.

Pe această cale un tînăr scriitor de talent poate fi călăuzit; asta însă niciodată nu-i va stînjeni dezvoltarea personalității lui artistice. Un scriitor de talent își va găsi totdeauna poziția originală și unică în munca lui creatoare.

Scriitorului nou i se cere sinceritate, credință și devotament în lupta la care e chemat să participe. De la această idee purcede și grija pe care partidul și guvernul țării o acordă scriitorului de talent, atribuindu-i in prealabil calitatea de „om" în înțelesul nobil al cuvîntului și de „om al progresului" în partea de conlucrare ce și-a asumat.

Condițiile de trai ale scriitorului de astăzi, deosebite esențial de ale celui din trecut, tind să ocrotească temeinic pe acest militant prețios. Scriitorul de astăzi are la îndemînă Fondul literar pentru ajutoare, împrumuturi și pensii; are case de creație și de odihnă. Scriitorilor de astăzi le sînt deschise în chip firesc situații importante în munci de răspundere potrivite cu însușirile lor la Academia R.P.R. în Marea Adunare Națională, în ministere. Scriitorii de astăzi au pentru operele lor tiraje pe care înaintașii noștri n-au îndrăznit a le imagina.

Am plăcerea să vestesc Congresului că legea drepturilor de autor s-a modificat în favoarea artistului creator și, mai ales a celui tînăr; că nuvela, schița și poezia de mică dimensiune vor avea o tarifare proporțional mai bună decît a operelor vaste; că traducătorul din limbi străine va avea o simbrie mai justă a muncii sale oneste; că li se acordă autorilor parte în scenariile și dramatizările după operele lor; că redacțiile revistelor și editurilor vor fi alcătuite din scriitori calificați și cu răspundere. In sfîrșit, chemînd la muncă pe cei harnici și înlăturînd pe cei care nu justifică încrederea ce li s-a acordat, se va putea soluționa problema tipăririi unei cărți bune mai cu înlesnire și mai rapid.

Tovarăși, dezbaterile acestui Congres sînt așteptate cu interes și încredere.

In această lucrare, să dăm dovadă de înțelepciune și demnitate, așa cum dă dovadă necontenit și pretutindeni poporul nostru muncitor.

In frunte — brigada de fete

— Jurnal —

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Sfîrșit de aprilie 1956. Cele 30 brigăzi de tineret de la uzinele „Vasile Tudose" au ținut o consfătuire de producție. Scopul consfătuirii era să analizeze posibilitățile existente și cele ce se mai pot crea, pentru ca să stabilească angajamentele cu care vor întîmpina cel de al II-lea Congres al U.T.M. S-au fixat obiectivele și între brigăzi a început întrecerea pentru titlul de „brigadă fruntașă". Odată cu prima zi de lucru din luna mai a început și străduința pentru îndeplinirea obiectivelor fixate.

5 mai 1956. De la începerea întrecerii au trecut doar trei zile. Brigada de tineret „Vasile Tudose" condusă de tînărul Gheorghe Puiu e mereu în frunte.

9 mai 1956. Se face din nou totalizarea rezultatelor obținute. Brigada de fete „Olga Bancic" de la hala nr. 2 condusă de utemista Georgeta Mihăilă a obținut o depășire a normei egală cu a băieților din brigada „Vasile Tudose" dar în aceeași perioadă pentru disciplină, ordine și curățenie, pentru reducerea completă a rebuturilor, brigada fetelor a trecut pe primul loc.

De atunci au trecut multe zile. Bătălia pentru titlul de brigadă fruntașă s-a intensificat din zi în zi. In acest timp în brigada fetelor s-a intensificat întrecerea individuală pentru titlul de „Cea mai bună muncitoare din brigadă". Utemista Elena Barbu a îndeplinit în luna mai trei norme și jumătate, surorii ei, Mariei Barbu îi mai trebuiau doar 19 procente ca să îndeplinească și ea trei norme, iar celelalte fete din brigadă și-au depășit toate planul între 172-280 la sută. Planul brigăzii a fost depășit cu 226 la sută, procentul rebuturilor a scăzut cu peste 38 la sută față de celelalte luni, iar piesele executate au primit calificativele de „foarte bine".

8 iunie 1956. A avut loc o adunare a muncitorilor din hala nr. 2 la care au participat responsabili de brigadă și alți muncitori fruntași din celelalte sectoare. In această adunare tovarășul Ermilă Gavril prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Pitești a înmînat brigăzii de fete drapelul de brigadă fruntașă pe raion pentru rezultatele obținute pe luna mai în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M.

Sport — Scînteia tineretului

Echipa noastră națională de nerecunoscut

Am părăsit tribunele stadionului „23 August" cu amărăciunea care ți-o provoacă o înfrîngere, dar mai ales profund nemulțumit de comportarea reprezentativei R.P.R. Același sentiment l-a încercat și publicul nostru, care, cu cîteva ore înainte ca arbitrul maghiar C. Balla să fluiere începutul partidei R.P.R.—Suedia, ocupase absolut toate locurile. (Și mulți dintre spectatori erau din cele mai îndepărtate colțuri ale țării: Cluj, Timișoara, Oradea etc.).

Interesul era firesc. De 19 ani, naționala Suediei n-a mai jucat la București. La aceasta se mai adaugă și faptul că, înaintea meciului, cu toții mizau pe un rezultat satisfăcător. Ce s-a întîmplat însă? Reprezentativa noastră a fost învinsă cu 2—0 de echipa națională a Suediei. Propriu zis, echipa noastră nu a fost învinsă atît de naționala Suediei, cît de ea însăși. Greșelile făcute de reprezentanții noștri și forma lamentabilă a unora dintre ei au adus, firesc, victoria oaspeților.

Părerea noastră e că naționala Suediei a cîștigat pe merit.

Ce s-a întîmplat cu echipa noastră? Firește că astăzi, după joc, se pot găsi multe „scuze". Una dintre ele ar fi — și cred că nu există păreri contrarii aci — că duminică am fost învinși de o echipă mai bună. O altă „scuză", care mi-a fost dat s-o aud în cabinele jucătorilor noștri, după meci, este aceea că „dacă juca echipa C.C.A. îi învingeam pe suedezi"!? Nu credem că e cazul să venim cu amănunte în legătură cu această părere. Ar fi o lipsă de seriozitate, după cum cu lipsă de maturitate la urma urmei, a fost privită problema selecționării fotbaliștilor noștri pentru meciul cu Suedia. Hotărît, s-a mers pe o pantă greșită. Ce și-au spus selecționerii? „Dacă echipa C.C.A. a făcut cîteva jocuri bune în campionat, dacă unii dintre jucătorii militari s-au comportat mulțumitor la Belgrad, atunci, cea mai bună soluție este să-i selecționăm din nou, tot pe ei, pentru meciul de la 17 iunie". Și așa s-a procedat. Echipa noastră națională a fost alcătuită tot pe scheletul C.C.A. mizîndu-se pe omogenitatea formației, pe coeziunea între compartimente. Cei care au asistat duminică la meci s-au convins ce fel de „omogenitate" a prezentat naționala noastră.

Ideea, firește, este bună: cît mai mulți jucători din aceeași formație ce a dovedit o formă deosebită asigură un echilibru între compartimente. Selecționerii noștri nu au ținut seamă însă de acest principiu elementar. Au format echipa națională tot pe scheletul Casei Centrale a Armatei, cu toate că această formație, după meciul cu R.P.F. Iugoslavia s-a comportat slab, așa cum știm cu toții. Este necesar să mai amintim că, în ultimul joc de campionat înaintea selecționării (C.C.A.—Știința Timișoara), militarii s-au prezentat nesatisfăcător. Bone, Constantin, Zavoda II și alți jucători nu au dat satisfacție și totuși, pentru jocul cu Suedia, au fost selecționați.

După părerea noastră, din reprezentativa R.P.R. au corespuns Voinescu (în ciuda golurilor primite), Neacșu, Onisie (mai ales în repriza I-a a muncit mult însă deseori fără folos) și Copil — atîta timp cît a fost jucat. Slab a fost randamentul dat de Apolzan, Zavoda II, Bone, Constantin, Zavoda I și Tătaru.

Cele întîmplate ne arată că a venit deacum timpul ca selecționerii echipei noastre naționale să publice propunerile de lot reprezentativ pentru ca opinia publică și marea masă de specialiști în fotbal să contribuie prin părerile lor la întocmirea unui lot al țării cu adevărat reprezentativ.

CUM S-A DESFĂȘURAT JOCUL

Inceputul partidei găsește echipa noastră în atac și se pare că dominarea va da roade. Chiar în primele secunde Tătaru se află în careul oaspeților, însă este surprins în ofsaid. Reprezentativa R.P.R. obține 2 lovituri de colț consecutive rămase însă fără rezultat. Suedezii se apără în permanență cu 6-7 și chiar 8 oameni și contraatacă în special pe aripa dreaptă, unde B. Berndtsson face cîteva curse periculoase. Minutul 9 găsește echipa noastră din nou în atac. Copil primește o minge înaltă, îl deschide pe Ozon și acesta trage foarte puternic de la 18 m., însă mingea se lovește de picioarele lui Gustavsson. E rîndul suedezilor să atace și Löfgren singur între Zavoda II și Apolzan trage slab, astfel că Voinescu reține ușor. In general însă, șuturile la poartă, dar mai ales „pe poartă" sînt rare. Arvidsson abia în minutul 16 prinde prima minge expediată de Tătaru. Remarcăm la oaspeți o tehnică avansată. Ei conduc bine balonul în cîmp, îl pasează repede și foarte precis. Cu o apărare de nepătruns și cu un atac a cărui forță de penetrație este deosebită, fotbaliștii Suediei se apropie din ce în ce mai des și mai periculos de poarta lui Voinescu. In plus, ei au un foarte bun joc de intercepție, se găsesc aproape întotdeauna acolo unde e mingea. Jucătorii noștri comit greșeala de a acționa foarte mult pe tripletă, fără să folosească aripile.

PRIMUL GOL...

...„cade" în minutul 32. Thilberg schimbă locul cu Sandberg, trece de Zavoda II (care duminică a fost foarte des depășit), „scapă" și de Apolzan și înscrie plasat, pe lîngă Voinescu care ieșise în întîmpinare. In minutul 35 Berndtsson este pe punctul de a înscrie un nou gol, însă Voinescu reține balonul cu un salt spectaculos.

ȘI AL DOILEA...

La 1—0 pentru oaspeți se mai putea discuta. Iată însă că o greșeală a lui Voinescu și în continuare, mai gravă a lui Tătaru, duce la înscrierea celui de al doilea punct al naționalei Suediei. Vrînd să-l servească precis pe Tătaru, Voinescu îi aruncă balonul cu mîna (lucru bun de altfel) de la marginea careului de 16 m. (poarta rămînînd goală). Tătaru așteaptă „să-i vină" mingea, însă fundașul Johansson este mai rapid. Țîșnește în fața lui Tătaru și trage tare la poartă de la aproximativ 30 m. Voinescu, după ce îi aruncase balonul cu mîna spre Tătaru, se îndrepta calm și neatent spre poartă, cu spatele la teren și astfel șutul puternic a lui Johansson a adus oaspeților un nou gol.

Succesul naționalei Suediei este meritat. Oaspeții pleacă de la București cu bucuria unei noi victorii prețioase, adăugîndu-o la șirul impresionant de succese obținute pe tărîm internațional.

R. CALARAȘANU

După 2-0!

Copil a avut în Karlsson un adversar uriaș.

Copil: — Altul mai mic n-aveți pe partea mea?

Ozon a fost păzit de cîte 3-4 adversari.

Ozon: — Cum să mă strecor printre niște paznici ca aceștia?

Georgescu a tras tot timpul anapoda.

Georgescu: — Dacă poarta ar fi cu șaisprezece metri mai sus...

Al doilea gol a fost marcat din neatenția lui Tătaru.

Voinescu: — Să nu te mai prind pe lîngă poartă, Tătarule!

VITALINO GALLEGATI ARE CUVÎNTUL

De cîteva zile este oaspete al sportivilor țării noastre arbitrul italian la lupte Vitalino Gallegati. O bună parte din cititorii ziarului nostru l-au putut urmări „la lucru", arbitrînd întrecerile de lupte clasice și libere dintre echipele Dinamo, reprezentativa regiunii autonome Vojvodina (R.P.F. Iugoslavia) și Hercules Viena. Obișnuitul interviu s-a transformat într-o discuție animată, prietenească, în care temperamentul viu, meridional al lui Gallegati s-a manifestat puternic.

SOUKOUP MARTON VUCOV

Dar să-i dăm lui cuvîntul: „In primul rînd țin să mulțumesc pentru călduroasa primire ce mi s-a făcut; pot spune că aci mă simt ca acasă, oamenii sînt prietenoși, comunicativi și limba romînă nu-mi dă... nici o bătaie de cap. Incă puțin și încep s-o învăț!

Bucureștiul este minunat de frumos, nici nu mi-l închipuiam așa. De la terasa hotelului Ambasador unde locuiesc, urmăresc cu privirea panorama unei părți a orașului. M-a încîntat frumusețea clădirilor... știți, eu lucrez ca dispecer pe un șantier de construcții din Roma și clădirile mă interesează în mod special. Am vizitat Snagovul: ce loc frumos și odihnitor. O lună de zile pe malurile lacului în mijlocul pădurii... iată ce-mi visez.

Dar să revenim la ale noastre. Cînd am fost delegat să arbitrez în Romînia știam puțin despre luptele din țara voastră. Acum m-am convins că aveți elemente foarte bune și capabile de mari performanțe. M-a surprins victoria netă a luptătorilor de la Dinamo la lupte libere, cu atît mai mult cu cît clubul din Faenza (orașul meu natal) la care am activat mulți ani abia a învins pe Hercules.

Luptătorii voștri mai trebuie să învețe, dar este îmbucurător faptul că ei se străduiesc de pe acum să aplice corect acțiunile de lupte libere. Perseverați!

Cît privește luptele clasice, aci aveți elemente de talie mondială. Horvath este un luptător sigur, stăpînește lupta, o conduce cum vrea și l-am văzut „regizîndu-și" victoria după cum i-a convenit. M-a surprins într-o oarecare măsură victoria lui Szabad asupra lui Vukov (cel mai bun luptător iugoslav); m-a încîntat lupta greilor — Șuli și Bugarcic — cărora îmi permit să le strîng mîna pe această cale (pe saltea am întîrziat s-o fac) pentru spectacolul frumos pe care l-au realizat. Dar ce să mai spun: aveți luptători cu care puteți face față oricăror confruntări internaționale.

Incă odată mulțumesc pentru atenția cu care sînt înconjurat și oricînd voi reveni cu plăcere în Romînia. Cu această ocazie țin să transmit tinerilor sportivi din țara voastră, prin ziarul „Scînteia tineretului", un călduros salut!"

In cea de a IV-a etapă a campionatului categoriei A de tenis, echipa Dinamo a întrecut cu 7-4 formația Științei. O comportare foarte bună a avut-o în acest meci tînărul jucător dinamovist Bardan. Iată-l în fotografie într-una din întîlnirile susținute cu acest prilej.

Pe drumul cel bun

Veștile sosite din Ploești, Orașul Stalin, ca și din Capitală ne-au adus o bucurie: stabilirea — în cadrul celei de a IV-a etape a campionatului republican de atletism pe echipe — a 5 noi și prețioase recorduri ale țării. *Desigur printre acestea pe primul loc se situează cel stabilit sîmbătă la înălțime femei cu 1,71 m. de cunoscuta și talentata noastră atletă Iolanda Balaș. La Orașul Stalin Lia Manoliu și Mihai Raica au îmbunătățit recordurile țării la aruncarea discului cu 46,60 m. și respectiv 49,43 m. Și la Ploești au fost obținute două noi recorduri: maestrul emerit al sportului Dinu Cristea a alergat 10.000 m. în 30'59", iar Dumitru Bîrdău a alergat 1500 m. în 3'50"8/10.*

In afara acestora au fost obținute de asemenea mai multe performanțe valoroase. Fotografia noastră surprinde un aspect din timpul probei de 3000 m. obstacole desfășurată pe Stadionul Tineretului din Capitală.

Baschetbaliștii chinezi la București

După turneul întreprins în U.R.S.S. echipele reprezentative de baschetbal ale R.P.Chineze vor sosi săptămîna aceasta în țara noastră. Primele întîlniri între echipele chineze și cele romîne vor avea loc pe Stadionul Republicii din Capitală după următorul program: **Sîmbătă 23 iunie, ora 17:** selecționata Știința—R.P. Chineză (feminin); C.C.A.—R.P. Chineză (masculin). **Duminică 24 iunie;** ora 17: selecționata Energia — R.P. Chineză (feminin); Dinamo București — R.P. Chineză (masculin).

Pe scurt!

● Duminică au luat sfîrșit la Stockholm Jocurile ecvestre din cadrul celei de a 16-a Olimpiade de vară. Ultima probă pentru Marele premiu de obstacole desfășurată pe un parcurs de 775 m. cu 14 obstacole a fost cîștigată de călărețul german Hans Winker. In clasamentul pe echipe pe primul loc s-a clasat reprezentativa Germaniei cu 40 de puncte, urmată de Italia — 66 puncte și Anglia — 69 puncte. La această probă călăreții romîni nu au luat parte.

● *Duminică a luat sfîrșit la Berlin întîlnirea prietenească de caiac-canoe dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R.D. Germane. Sportivii romîni s-au dovedit superiori cîștigînd 11 din cele 14 probe ale concursului. In clasamentul general victoria a revenit reprezentativei R.P.R. cu 89—64 puncte.*

● Luni la amiază a sosit în Capitală echipa campioană de fotbal a Belgiei, S. C. Anderlecht. Pe aerodromul Băneasa oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai C.C.F.S. și comisiei centrale de fotbal. Fotbaliștii belgieni vor întîlni miercuri 20 iunie pe stadionul „23 August" o selecționată divizionară.

● *Luni după amiază a părăsit Capitala plecînd în R. Cehoslovacă lotul de natație al R.P.R. Inotătorii romîni vor întîlni între 22 și 24 iunie la Brno echipa R. Cehoslovace. In cadrul acestei întîlniri se vor desfășura întreceri de natație pentru seniori și juniori (bărbați și femei) precum și două întîlniri de polo pe apă (seniori și juniori).*

In cinstea Congresului U. T. M.

ȘTAFETA MARINARILOR

Organizațiile utemiste din forțele maritime militare ale R.P.R. au hotărît în aceste zile să organizeze o ștafetă nautică închinată celui de al II-lea Congres al U.T.M., pe distanța Mangalia-București.

Ștafeta purtată de sute de membri utemiști, formată din cei mai buni sportivi marinari, fruntași în pregătirea de luptă și politică, va parcurge în 14 zile, 655 de km. pe apele Mării Negre, Dunării, Argeșului și Dîmboviței. De-a lungul traseului pe unde marinarii vor duce mesajul lor înflăcărat Congresului, tineretul patriei noastre va transmite salutul lui fierbinte lucrărilor celui de al II-lea Congres al U.T.M.

PRIMA ETAPĂ — PE MARE:

In aceste zile frumoase de vară, din portul Mangalia s-a dat plecarea în prima etapă a ștafetei. Drumul va fi greu, de-a lungul celor 655 km. Dar cu hotărîrea marinarilor utemiști nu-i de joacă.

Este ora 12,30. La un semnal, locotenenții utemiști Petrescu Vică și Farcaș Nicolae, comandanții celor două ambarcațiuni care vor duce ștafeta pe distanța Mangalia—portul Constanța, urcă la bordul navei comandantului. Contra amiralul Simion Tudor și căpitanul de rangul 2, Domocoș Francisc urează marinarilor utemiști vînt prielnic, succes în lupta pe care o duc pe apele patriei. Armamentele bărcilor dau onorul, iar spectatorii aplaudă furtunos. O rachetă spintecă văzduhul marcînd semnalul de plecare a ștafetei spre larg.

Lupta între cele două bărci, formate din utemiști, începe cu pasiune. Se vîslește cu dirzenie. După cîteva ore de marș de pe blocurile albe ce strălucesc ca argintul plaja stațiunii balneo-climaterice Vasile Roaită, o mulțime de oameni ai muncii, care flutură batistele, îi salută pe marinarii purtători ai ștafetei.

Mai bine pregătit din punct de vedere fizic, echipajul nr. 2 condus de locotenentul Petrescu, format din 11 utemiști, obține un avans din ce în ce mai mare. Pe la mijlocul distanței conduce cu o milă și jumătate, adică aproape 2800 metri. In ciuda temperaturii ridicate ce atinge pe litoral 30 de grade, utemiștii sînt hotărîți să obțină un timp cît mai bun, să predea în ziua aceea ștafeta marinarilor din portul Constanța.

Se lasă seara. Briza răcoroasă ce bate dinspre larg aduce aproape pe concurenți. La orele 17,30 în fața noastră apare configurația portului Constanța, împrejmuită de clădirile înalte ce apar ca niște cetăți. Barca fruntașă, în echipajul căreia muncesc cu zor matrozii Scaciuc Grigore, Saraev Feodor și ceilalți 9 utemiști se apropie de chei. Fanfara flotei intonează marșul sportivilor de Dunaevschi.

Ștafeta este predată într-un cadru sărbătoresc marinarilor din portul Constanța care a părăsit portul în ziua următoare, îndreptîndu-se spre Gura Portiței, apoi în Deltă cu destinația Tulcea unde se va încheia cea de-a doua etapă. La ora cînd transmitem desfășurarea concursului, prin radio ne-a sosit vestea că marinarii participanți la concurs au terminat traseul de pe Mare. Se găsesc acum la Gura Portiței pe drumul Deltei.

LUPU VIOREL

Discutarea mesajului lui N. A. Bulganin de către guvernul italian

ROMA 17 (Agerpres). — Agenția Ansa a transmis o știre potrivit căreia în cadrul ședinței din 15 iunie a guvernului italian s-a discutat mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Antonio Segni, președintele Consiliului de Miniștri al Italiei. „Toți miniștrii, se spune în știre, au confirmat în unanimitate dorința fermă a Italiei de a contribui la înfăptuirea dezarmării, care corespunde dorinței celor mai fierbinți și mai sincere ale oamenilor.

La 16 iunie o serie de ziare italiene comentează această știre. Ziarul „Avanti" consideră că poziția expusă în această știre „nu se deosebește cu nimic de vechea poziție a Italiei". „Cu toate acestea, angajamentul de a contribui la înfăptuirea dezarmării, adaugă ziarul, a fost exprimat cu fermitate și hotărîre..."

Declarația P. C. din Olanda

HAGA 17 (Agerpres). — Ziarul „De Waarheid" a dat publicității declarația Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Olanda.

„Biroul Politic se spune în declarație, consideră că aceste rezultate arată în mod clar că poporul olandez respinge un guvern Romme (liderul partidului catolic de dreapta — N. R.) In mase s-a produs o cotitură spre stînga. In urma acestei cotituri partidul muncii a obținut mai multe voturi și mai multe mandate în parlament. Partidul comunist și-a întărit poziția în unele regiuni. Totuși în urma pierderii a 12.000 de voturi în provincia Olanda de nord, rezultatul general a fost inferior celui obținut în alegerile precedente.

Subliniind că, în prezent, Partidul Muncii este obligat să îndeplinească promisiunile făcute alegătorilor, Biroul Politic declară că „Partidul Comunist din Olanda este de acord să-l sprijine în această privință".

Noutăți despre tineretul lumii

Delegația iugoslavă de tineret în R. P. Chineză

PEKIN 18 (Agerpres). — La 17 iunie, Liu Șao-ți, secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez, a primit delegația iugoslavă de tineret în frunte cu Milian Neericici — președintele C.C. al Tineretului Popular iugoslav și membru al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia.

Seminar internațional al studenților în medicină

Intre 9 și 18 iulie a.c., la Leningrad se va desfășura cel de-al treilea seminar internațional al studenților din facultățile de medicină. Comitetul de pregătire al seminarului primește numeroase scrisori în care studenți, aspiranți, oameni de știință și profesori din Australia, Anglia, Indonezia, Mexic, Italia, Nigeria, Pakistan, Romînia, S.U.A., Republica Federală Germană, Franța și multe alte state trimit propuneri în ceea ce privește desfășurarea sa. Au și sosit scrisori în care se anunță participarea la seminar din partea organizațiilor studențești, a studenților, aspiranților și profesorilor din 32 de țări.

La seminarul din Leningrad vor fi examinate probleme interesante din medicină, operații pe inimă, în legătură cu activitatea sistemului nervos superior al omului, profilaxia și tratamentul tuberculozei, aplicarea izotopilor radioactivi în biologie și medicină. Vor prezenta referate cunoscuți oameni de știință sovietici și străini.

In strînsă unitate, în lupta împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale

In Germania occidentală se extinde mișcarea de protest a tineretului împotriva introducerii serviciului militar. La München a avut loc o întrunire a „Asociației tineretului german" la care au participat reprezentanți ai tineretului sindical, „Tineretului evanghelic" și ai organizației „Prietenii naturii", în cadrul căreia s-a cerut ca tinerii să refuze primirea ordinelor de chemare ale Ministerului Apărării de la Bonn. Impotriva înrolării tineretului în noua armată vest-germană s-au pronunțat de asemenea participanții la o întrunire a tineretului la Frankfurt-pe-Main.

Respingerea serviciului militar a fost cerută Bundestagului de Uniunea studenților vest-germani în numele celor 140.000 de membri ai săi.

Vizitele oaspeților de seamă ai Uniunii Sovietice

*** Delegația guvernamentală iugoslavă * Vicepreședintele Indiei * Prințul moștenitor al Yemenului**

IERI LA KREMLIN

au continuat tratativele sovieto-iugoslave

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 iunie ora 10 (ora Moscovei) au continuat la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslavia. A avut loc o nouă convorbire a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și V. M. Molotov prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, E. Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe; M. Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, I. Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate.

La convorbire au asistat din partea Sovietică — V. V. Kuznețov, N. P. Firiubin, L. F. Ilicev și K. D. Levicikin, iar din partea iugoslavă — V. Miciunovici, I. Vilfan și A. Vratușa.

In cursul convorbirii a continuat schimbul general de păreri care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială, în spiritul sincerității și înțelegerii depline.

Tratativele vor continua.

Vicepreședintele Indiei a vizitat o fabrică de avioane

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iunie, S. Radhakrishnan, vicepreședinte al Republicii India, care a sosit la Moscova, a vizitat una din uzinele de avioane din capitala sovietică.

Radhakrishnan s-a interesat în special de posibilitatea ca specialiști indieni să facă practică la această uzină de avioane. P. V. Dementiev a declarat că nu vor exista nici un fel de dificultăți în această privință și că oamenii sovietici sînt gata să acorde ajutorul necesar.

După aceea, Radhakrishnan a vizitat Academia de Științe a U.R.S.S.

La Teatrul de dramă „A. S. Pușkin" din Moscova se prezintă cu succes piesa „Lotusul alb" de V. Vinnikov și I. Osnos pe motivele unei vechi epopee dramatice indiene de Shudrak — „Căruciorul de lut". In piesă este vorba despre dragostea poetică a nobilului și generosului brahman Charudatta și a tinerei baiadere Vasantasena.

La punerea în scenă a spectacolului, colectivul teatrului a fost ajutat de funcționari ai ambasadei indiene din Moscova. Multe sfaturi prețioase a dat în special d-na Menon, soția ambasadorului.

La 16 iunie, la spectacolul „Lotusul alb" a asistat dl. Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreședinte al Republicii India.

O declarație a prințului moștenitor al Yemenului

BAKU 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iunie a plecat din Baku la Suhumi emirul Seif Ul-Islam Muhamed El-Badr, prințul moștenitor al Yemenului și persoanele care-l insoțesc.

Emirul Seif Ul-Islam Muhamed El-Badr a mulțumit pentru primirea călduroasă ce a fost făcută reprezentanților Yemenului. El a declarat:

— Am stat puțin la Baku, dar în acest răstimp am aflat multe și acum ne dăm limpede seama de progresele înregistrate de poporul azerbaidjan. Această vizită ne va lăsa o impresie puternică. Nu o vom uita niciodată.

Miting la Soci

Delegația guvernamentală iugoslavă a stat timp de trei zile la Soci. Oaspeții s-au odihnit, și au vizitat locurile pitorești din orașul balnear.

In dimineața zilei de 17 iunie în piața din fața teatrului au început să se adune oamenii muncii pentru a conduce pe Iosip Broz Tito, președintele R.P.F.I., pe A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și pe ceilalți tovarăși iugoslavi și sovietici care părăseau Soci.

...Este ora 9,15. La tribună se urcă Iosip Broz-Tito, A. I. Mikoian, Edward Kardelj și ceilalți conducători ai Iugoslaviei și Uniunii Sovietice.

Se apropie de microfon președintele Tito. El mulțumește locuitorilor din Soci pentru primirea deosebit de prietenoasă, cordială și le împărtășește impresiile în legătură cu vizita pe care a făcut-o la sanatorii.

— Sîntem bucuroși, declară Tito, că în Uniunea Sovietică muncitorii, funcționarii, țăranii — toți oamenii muncii se pot odihni în stațiuni atît de minunate. Acest lucru este posibil numai în socialism. Sîntem bucuroși că guvernul sovietic acordă o grijă atît de mare oamenilor muncii. Uniunea Sovietică formează o singură familie — familia socialismului.

Noi cu dvs. sîntem prieteni, mergem spre același țel, luptăm împreună pentru pace.

In încheiere el a spus:

— Vă doresc tuturor mari succese. Trăiască marea Uniune Sovietică!

A. I. Mikoian care a luat apoi cuvîntul a subliniat că întregul popor sovietic dorește o prietenie trainică cu poporul iugoslav și că există toate condițiile pentru o astfel de prietenie.

— Prietenia noastră să fie de nezdruncinat pentru cauza întăririi păcii! Trăiască iubiții noștri oaspeți iugoslavi!

Președintele Iosip Broz Tito se apropie din nou de microfon, face semne de salut cu mîna și spune:

— La revedere, dragi tovarăși!

La sfîrșitul mitingului, Iosip Broz Tito, președintele R.P.F.I., cu soția, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și celelalte persoane oficiale iugoslave și sovietice au plecat în automobile deschise la Gudauta.

Drumul pitoresc pe care au mers oaspeții trece prin centre populate și stațiuni balneare. Cei veniți la odihnă și localnicii au salutat cu căldură pe tovarășii iugoslavi și sovietici.

Conducătorii iugoslavi și sovietici s-au oprit apoi la Gudauta (R.S.S.A. Abhază). De aci oaspeții au plecat cu avionul la Moscova.

Incheierea lucrărilor Conferinței Internaționale a femeilor muncitoare

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iunie la Budapesta și-a încheiat lucrările prima conferință internațională a femeilor muncitoare convocată la inițiativa Federației Sindicale Mondiale. La lucrările conferinței au luat parte aproximativ 500 de delegate din 42 de țări, printre care Uniunea Sovietică, Anglia, Franța, R. P. Chineză, Japonia, India, Germania, Polonia, Australia, Brazilia, Mexic, Spania, Madagascar, Camerunul francez Liban, Siria etc.

Participantele la conferință au ascultat și discutat raportul prezentat de Germaine Guille, secretar al Confederației Generale a Muncii din Franța. Raportul s-a ocupat de lupta unită a femeilor muncitoare pentru cucerirea drepturilor sociale și politice. In cadrul conferinței a fost ascultat de asemenea raportul lui Tsune Deushi (Japonia) privitor la activizarea participării femeilor muncitoare la viața sindicală și la conducerea sindicatelor. La discuțiile pe marginea rapoartelor au participat reprezentante ale aproape tuturor țărilor participante la conferință.

Prima conferință internațională a femeilor muncitoare a aprobat în unanimitate: Rezoluția generală, Memorandumul conferinței internaționale a femeilor muncitoare adresat directorului general al Organizației Internaționale a Muncii și Apelul către femeile muncitoare din întreaga lume.

Intrevederile avute de D. T. Șepilov la Cairo

CAIRO 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 iunie D. T. Șepilov — ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a făcut o vizită ministrului Afacerilor Externe al Egiptului, Mahmud Favzi. D. T. Șepilov era însoțit de ambasadorul U.R.S.S. în Egipt, E. D. Kiselev.

In seara zilei de 16 iunie ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, Favzi, a oferit un dineu în cinstea lui D. T. Șepilov. Din partea Egiptului au fost de față: primul ministru, Gamal Abdel Nasser; ministrul Apărării și comandantul suprem al forțelor armate ale Egiptului, general-maior Abdel Hakim Amer, șeful cancelariei primului ministru, Ali Sabri, și alte persoane oficiale egiptene.

La 17 iunie D. T. Șepilov a avut o întrevedere îndelungată cu primul ministru Gamal Abdel Nasser. La convorbire a luat parte și ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, Favzi.

Ce scrie presa egipteană

Poporul egiptean a întîmpinat cu căldură și prietenie pe D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., care a sosit în Egipt la invitația guvernului egiptean cu prilejul sărbătoririi Zilei Independenței și a Republicii.

O deosebită atenție au acordat ziarele declarației lui D. T. Șepilov făcută la aerodromul din Cairo la 16 iunie. Ziarele au publicat textul integral al declarației sub titluri mari pe întreaga pagină: „Importanta declarație a ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S." (ziarul „Aș-Șaab"), „Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. declară că guvernul sovietic își întemeiază relațiile sale cu Egiptul pe principiile egalității depline și respectului reciproc al suveranității" („Al-Ahram"), „O importantă declarație a lui Șepilov: U.R.S.S. condamnă politica de expansiune colonială și a monopolurilor imperialiste" („Journal d'Egypte").

Reprezentanți ai S. U. A., Angliei și Franței invitați să asiste la plecarea unor efective ale armatei sovietice din R. D. G.

BERLIN 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 iunie generalul-locotenent N. P. Sidelnikov, șeful statului major al grupului de trupe sovietice din Germania, a adresat o scrisoare șefilor de stat major al forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței în Germania occidentală, în care i-a rugat să asiste la festivitatea cu prilejul plecării spre patrie a efectivului primului grup de unități sovietice desființate.

Totodată el a rugat ca această invitație să fie transmisă reprezentanților trupelor americane, engleze și franceze în Germania — ofițeri, sergenți și soldați.

In continuare, în scrisoare, generalul locotenent N. P. Sidelnikov i-a rugat pe șefii de stat major să transmită din partea comandantului trupelor sovietice din Germania, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grociko, conducerii sindicatelor și a partidului laburist din Anglia, a partidului socialist din Franța și altor reprezentanți ai opiniei publice din S.U.A., Anglia și Franța invitația de a asista la festivitățile prilejuite de plecarea în patrie a trupelor sovietice, în legătură cu cererile care există în această privință.

In încheierea scrisorii, generalul-locotenent N. P. Sidelnikov, șeful statului major al grupului de trupe sovietice din Germania, a comunicat că, potrivit planului de desființare și trimitere la vatră a unităților, la 20 iunie ora 12, pe aeroportul din orașul Brandenburg va avea loc festivitatea plecării în U.R.S.S. a celei de a 200-a divizii de aviație de vînătoare, iar la 21 iunie ora 15,30 din orașul Magdeburg (stadionul orașului) și orașul Weimar (stadionul orașului) vor pleca trupele de tancuri, de artilerie și alte trupe terestre și că programul prevede o festivitate de rămas bun și o paradă a unităților militare.

Tot la 16 iunie, comandantul militar sovietic din Berlin a invitat pe comandanții militari ai S.U.A., Angliei și Franței, precum și reprezentanți ai misiunilor militare ale celorlalte țări care se află în Berlinul occidental, să asiste la festivitățile cu prilejul plecării în patrie a trupelor sovietice.

Din paginile presei străine

„Impotriva curentului"

Agențiile de presă americane și o anumită parte a presei vestgermane au încercat să prezinte vizita cancelarului Adenauer în S.U.A. și tratativele duse de acesta cu reprezentanții cercurilor conducătoare americane drept un mare succes al politicii atlantice și au urmărit să-i dea caracterul unei demonstrații de forță a politicii războiului rece.

Aceste încercări au dat însă greș. In ciuda faptului că amplul comunicat dat publicității cu privire la tratativele dintre Adenauer și conducătorii americani sublinia deplina unitate de vederi a celor două părți, numeroși comentatori și observatori politici vestgermani au relevat că el nu poate fi comparat cu comunicatele similare din anii trecuți deoarece de data aceasta sar în ochi o mulțime de formulări vagi și neprecise.

„In comunicat, scrie corespondentul ziarului „Frankfurter Allgemeine", unitatea punctelor de vedere este subliniată mai puternic decît este ea în realitate". O părere similară este exprimată de ziarul „Frankfurter Rundschau" care scrie: *„Potrivit știrilor din surse bine informate, tratativele politice ale cancelarului federal la Washington nu s-au desfășurat atît de satisfăcător cum pare la suprafață".*

Dar eșecul acestor tratative nu constă numai în faptul că după cum subliniază și corespondentul ziarului „Le Monde" *„unitatea de păreri despre care se vorbește în comunicat nu a existat în realitate".* Principalul aspect al acestui eșec îl constituie condamnarea de către cercurile largi ale opiniei publice și politice vestgermane a poziției adoptată de Adenauer la Washington.

Astfel, într-un articol redacțional intitulat „Impotriva curentului", ziarul „Die Welt" scrie: *„Dacă analizăm comunicatul și declarațiile cancelarului federal* (este vorba de declarațiile făcute de Adenauer reprezentanților presei la Washington — N. R.), *se crează din nou impresia că el și Dulles continuă să fie în centrul „războiului rece" și privesc cu îngrijorare declarațiile Occidentului, în care, după părerea lor, trebuie văzută o manifestare a slăbiciunii. Ei refuză să recunoască că restul lumii are dreptate cînd vorbește despre slăbirea continuă a încordării internaționale. Ei înoată împotriva curentului... Se poate întîmpla ca ei amîndoi să fie cîndva și mai izolați ca în prezent și atunci peste ei va curge puternicul torent politic mondial".*

In 24 de ore

WASHINGTON. — Luni dimineața au început la Departamentul de stat convorbirile între Christian Pineau, Ministrul Afacerilor Externe al Franței și J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

NEW YORK. — Corespondentul la Washington al ziarului „New York Times", relatează că ambasadorul Siriei în S.U.A., Zein Ed-Din, l-a vizitat pe Murphy, secretar de stat adjunct al S.U.A., și, în numele tuturor celor opt state arabe care au reprezentanțe diplomatice la Washington, l-a avertizat că statele arabe consideră ajutorul militar acordat Franței de către Statele Unite în cadrul N.A.T.O. drept un sprijin direct al politicii coloniale a Franței.

PRAGA. — La 16 iunie a avut loc ședința lărgită a guvernului R. Cehoslovace. La propunerea lui V. Siroky, președintele Consiliului de Miniștri, s-a luat hotărîrea cu privire la desființarea unor ministere și a unor organe centrale ale conducerii de stat.

POZNAN. — La 17 iunie a avut loc la Poznan deschiderea solemnă a celui de al 25-lea Tîrg internațional, în prezența lui J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, a membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ai Consiliului de stat și ai guvernului.

BUDAPESTA. — La Budapesta a sosit delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

VIENA. — La 16 iunie, la invitația parlamentului austriac, a sosit la Viena, o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu M. P. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

TRIPOLI. — La 16 iunie a avut loc o ședință a senatului libian, în cadrul căreia s-a dat citire invitației Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a trimite în Uniunea Sovietică o delegație a senatului libian. Invitația a fost acceptată în unanimitate.

Progresul general al R. P. R. face o profundă impresie

Declarația ministrului plenipotențiar al R. Egiptene, dl. Hussein Chawki, la posturile noastre de radio

In legătură cu recenta prezentare a scrisorilor de acreditare de către domnul Hussein Chawki, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. Egiptene, Radiodifuziunea Romînă s-a adresat d-sale, care a făcut următoarea declarație difuzată în ziua de 18 iunie, la ora 18,45.

Sînt foarte fericit că am prilejul să mă adresez dumneavoastră, din două motive.

In primul rînd deoarece este pentru întîia oară că un ministru egiptean acreditat pe lîngă guvernul dumneavoastră, vorbește direct poporului romîn.

In al doilea rînd, deoarece acest contact cu dumneavoastră coincide cu un eveniment unic în istoria Egiptului, pentru că astăzi ultimul soldat al armatei de ocupație va părăsi pămîntul egiptean și aceasta înseamnă că Egiptul, începînd de astăzi este complect eliberat de ocupația străină și și-a redobîndit suveranitatea sa deplină.

Pentru primul motiv mă consider privilegiat, deoarece sînt primul ministru egiptean care vine în frumoasa și fermecătoarea dumneavoastră țară, unde am găsit atîtea frumuseți naturale și priveliști încîntătoare, care nu pot fi găsite împreună în nici o altă țară.

Trebuie să recunosc cu acest prilej amabilitatea, prietenia și ospitalitatea care mi-au fost arătate de toată lumea pe care am avut cinstea s-o cunosc aici.

Romînia îmi place mult. Ceea ce am văzut, renașterea generală în domeniile culturii, artei, muzicii și al literaturii, marele pas înainte pe care l-ați făcut în industrializare, enormul dumneavoastră progres în economie și agricultură mi-au făcut o profundă impresie.

Dar vreau să subliniez că n-am venit aici ca un turist pentru a admira țara dumneavoastră și a mă bucura de ospitalitatea dumneavoastră. Guvernul meu m-a numit aici pentru a realiza un program stabilit. Acest program constă în întărirea legăturilor care unesc țările noastre fie ele politice sau culturale, și mai cu seamă în domeniul economic.

Pînă acum am avut deja unele schimburi în acest sector, dar mai avem încă mult de realizat.

Acum îmi permit să vă spun cîteva cuvinte despre țara mea.

Dumneavoastră știți că noi am avut o revoluție în iulie 1952. Această revoluție a fost înfăptuită de un grup de ofițeri liberi ai armatei egiptene sub conducerea președintelui Gamal Abdel Nasser. Ea n-a fost o revoluție crudă, ci lină și înțelegătoare.

Imi permit să adaug de asemenea ceva despre politica externă a Egiptului, afirmînd că politica egipteană urmărește interesul real al țării noastre, fără nici o presiune străină.

Egiptul nu urmărește să se amestece în afacerile interne ale nici unui alt stat. Noi nu dorim să participăm la nici un bloc sau pact defensiv, sau altele, care sînt conduse de o mare putere, căci noi știm dinainte că dacă participăm la un asemenea bloc sau un astfel de pact, noi ne vom supune influenței acestei mari puteri. Tocmai de aceea Egiptul a refuzat să participe la pactul de la Bagdad și de asemenea pe viitor noi vom respinge și vom combate orice manevră imperialistă sau colonialistă în această regiune.

Noi avem de asemenea și alte scopuri în politica noastră externă. Noi dorim eliberarea tuturor țărilor, a tuturor popoarelor și în special a țărilor arabe, precum și dobîndirea de către acestea a libertății și suveranității lor.

Din toate cele spuse puteți constata că idealul nostru și scopurile noastre sînt aceleași ca și ale voastre și că popoarele noastre acționează pentru pace și pentru coexistență pașnică și mă folosesc de acest prilej pentru a vă exprima dumneavoastră tuturora, cele mai bune urări de fericire și prosperitate.

Recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Egiptului

Luni seara, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Egiptului la București, dl. Hussein Chawki, a oferit o recepție cu prilejul zilei de 18 iunie, sărbătoarea națională a Egiptului — Ziua Independenței și a Republicii.

La recepție au luat parte: E. Bodnăraș, P. Borilă, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, D. Coliu, general colonel L. Sălăjan, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, Gh. Hossu, M. Mujic, Gr. Preoteasa, A. Bunaciu, Marcel Popescu, miniștri generali și ofițeri superiori ai forțelor armate ale R.P.R., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, și Ministerul Comerțului Exterior, reprezentanți ai presei și radiodifuziunii.

Au luat parte membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Delegația parlamentară a R. P. Bulgaria în țara noastră

Duminică, membrii delegației parlamentare bulgare în frunte cu acad. Sava Ganovski, care se află în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale, a făcut mai multe vizite în regiunea Ploești.

După ce au străbătut sălile Muzeului Peleș din Sinaia, parlamentarii bulgari au vizitat Muzeul Doftana. Ei au sosit apoi la rafinăria nr. 2 din Ploești, unde au fost primiți cu căldură de muncitorii care erau de serviciu.

Tov. ing. Gh. Comănescu, directorul rafinăriei, a făcut oaspeților o prezentare a produselor acesteia. Mari cantități din produsele rafinăriei sînt exportate în diferite țări, printre care și R.P. Bulgaria.

Pentru a păstra o amintire a vizitei delegației parlamentare bulgare, un grup de muncitori au rugat pe oaspeți să se fotografieze împreună cu ei.

In cursul după amiezii, parlamentarii bulgari au vizitat schela petroliferă Boldești și salinele de la Slănic-Prahova.

★

Continuîndu-și călătoria în țara noastră, delegația Adunării Populare a R.P. Bulgaria a sosit luni dimineața în orașul Brăila. Membrii delegației parlamentare bulgare sînt însoțiți de tov. Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale și A. Carsian, director la Prezidiul Marii Adunări Naționale.

Oaspeții au făcut o scurtă vizită la sfatul popular al orașului Brăila, unde au fost întîmpinați de tovarășii Sandu Teodorescu, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional Galați, Gh. Cojocaru, secretar al comitetului regional P.M.R. Galați, Istrate Cambur, prim secretar al comitetului orășenesc P.M.R. Brăila, Gheorghe Dumitru, președintele sfatului popular al orașului Brăila, Radu Ciucă, deputat în Marea Adunare Națională și alții.

In numele locuitorilor orașului tov. Gheorghe Dumitru a urat parlamentarilor bulgari un călduros bun sosit.

A răspuns tov. Gheorghi Kulișev, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P Bulgaria.

Membrii delegației parlamentare bulgare au depus apoi o coroană de flori la monumentul marelui poet revoluționar bulgar Hristo Botev. Ei au cercetat apoi muzeul „Hristo Botev". „In lupta sa pentru eliberare — a spus tov. Slavcio Stoilov, membru în Biroul Permanent al Consiliului Național al Frontului Patriei — poporul bulgar a avut întotdeauna un prieten credincios în poporul romîn. Pe pămîntul Romîniei, revoluționarii bulgari au găsit un refugiu și și-au putut continua activitatea. Orașul Brăila, îndeosebi, este un loc istoric pentru poporul nostru, pentru că aici a trăit mai mult timp și a activat marele nostru revoluționar Hristo Botev".

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria au fost apoi la uzinele metalurgice „Progresul", unde li s-a făcut o primire frățească. La sfîrșitul vizitei, în hala mecanică grea a uzinei a avut loc un miting, la care au participat numeroși muncitori. Muncitorul fruntaș Mihai Pătrașcu a mulțumit membrilor delegației parlamentare bulgare pentru vizita făcută în uzina lor și a vorbit despre dezvoltarea largă luată de uzină în anii regimului de democrație populară.

„Prin dumneavoastră — a spus vorbitorul — noi transmitem poporului frate bulgar cele mai calde urări de noi succese în construirea socialismului".

A răspuns Atanas Dimitrov, ministrul Industriei Ușoare și Alimentare a R. P. Bulgaria. „Sentimentele de prietenie și frăție cu care sîntem înconjurați ne vorbesc în mod clar despre dragostea pe care o nutrește poporul romîn față de poporul bulgar. Aceleași sentimente le împărtășește și poporul bulgar față de poporul romîn. Aceste sentimente de prietenie și de dragoste vi le transmitem noi, membrii delegației parlamentare bulgare. Relațiile de prietenie care s-au stabilit între popoarele noastre au dat și vor da roade din ce în ce mai bune în toate domeniile. Această prietenie nu este întîmplătoare și nici vremelnică; ea s-a clădit pe baza colaborării frățești și ajutorului reciproc dintre țările noastre. In numele luptei pentru construirea socialismului și apărarea păcii, prietenia și frăția între poporul romîn și poporul bulgar se dezvoltă, se întărește necontenit. In numele delegației parlamentare bulgare vă urez noi succese în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R.".

Participanții la miting au manifestat îndelung pentru prietenia și colaborarea frățească dintre popoarele romîn și bulgar.

Delegația agricolă sovietică oaspete al regiunii Constanța

După ce au vizitat G.A.C. din Căzănești și S.M.T. din Andrășești, regiunea București, membrii delegației agricole sovietice condusă de F. S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești, au sosit duminică seara la Constanța. Insoțiți de tov. Petre Moldovan, locțiitor al ministrului Agriculturii, de reprezentanți ai Consiliului General A.R.L.U.S. și ai organelor locale, membrii delegației sovietice de stat și de partid, au vizitat luni dimineața gospodăria agricolă colectivă „Infrățirea" din comuna Topraisar, raionul Negru Vodă, primul raion din țară cooperativizat în întregime.

Sosirea la Moscova a unei delegații de ziariști din R.P.R.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iunie, la invitația serviciului de presă al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a Biroului organizatoric al Uniunii ziariștilor sovietici și a Asociației unionale pentru relații culturale cu străinătatea a sosit la Moscova o delegație de ziariști din Republica Populară Romînă.

Delegația este condusă de Vasile Dumitrescu, directorul general al Agenției Romîne de presă „Agerpres". Din delegație fac parte: Ion Cumpănașu, membru al colegiului redacțional al ziarului „Scînteia"; Florica Șelmaru, redactor șef-adjunct al ziarului „Romînia Liberă"; Petre Constantinescu, membru al colegiului redacțional al ziarului „Scînteia Tineretului"; Alexandru Bondoc, redactor șef al ziarului „Munca"; Ion Cibu, redactor șef-adjunct al ziarului „Apărarea Patriei"; Janoș Kovacs, secretar responsabil al ziarului „Elöre"; Erich Vajand, secretar responsabil al ziarului „Neuer Weg"; Gheorghe Secuiu, redactor șef-adjunct al ziarului „Flamura Prahovei"; Vasile Inoan activist al secției de propagandă și agitație a C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pe aerodromul Vnukovo delegația a fost întîmpinată de V. G. Seliverstov, conducător responsabil adjunct al agenției TASS, N. A. Vizjilin, vicepreședinte al conducerii Voks-ului; M. A. Harlamov, șef-adjunct al serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; L. N. Tolkunov, redactor al secției țărilor de democrație populară al ziarului „Pravda", reprezentanți ai Biroului organizatoric al Uniunii ziariștilor sovietici și ai ziarelor centrale.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria**: Sciuscia; **Magheru**: Mîine va fi prea tîrziu, **Republica**: Călușeii; **Filimon Sîrbu**: Maxim minciună; **V. Alecsandri**: Ali Baba și cei 40 de hoți; **București**: Sciuscia, Pionieria nr. 3; **I. C. Frimu**: Popescu 10 în control. La mere. Intîrziații; **Infrățirea între popoare**: Maxim minciună; **Elena Pavel**: Maxim minciună; **Lumina**: Curg apele tulburi; **Central**: O noapte pe Mont Blanc; **Victoria**: A 12-a noapte; **Tineretului**: Film la cererea spectatorilor: Nutărul roșu; **Maxim Gorki**: Filmul documentar Maxim Gorki; **Timpuri Noi**: Expoziția Unională de pictură, Pe malurile rîului Isikkul, Circul, Impăratul maimuțelor; **Al. Popov**: Un pahar cu bere; **Grivița**: Fantomele părăsesc piscurile; **8 Martie**: Curg apele tulburi; **Vasile Roaită**: Călușeii; **Cultural**: Melodii nemuritoare; **Unirea**: Carola Lamberti; **C. David**: Furtuna echinocțiului, Concursul internațional de motocross; **Alex. Sahia**: Un pahar cu bere; **Flacăra**: Umbre în port; **T. Vladimirescu**: Curg apele tulburi; **Carpați**: Trei starturi; **Arta**: Mîine va fi prea tîrziu; **Munca**: Curg apele tulburi; **Miorița**: Infidelele; **Moșilor**; Curg apele tulburi; **23 August**: Pe răspunderea mea, Bîlciul jucăriilor; **Donca Simo**: (sală și grădină) Călușeii; **Ilie Pintilie**: Un pahar cu bere; **Popular**: Semne particulare; **M. Eminescu**: Ganga; **1 Mai**: (sală și grădină) Călușeii; **Volga**: Popescu 10 în control, La mere, Intîrziații; **8 Mai**: Vagabondul (seria II); **Libertății**: (sală și grădină) Popescu 10 în control, La mere, Intîrziații;

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52